

ΓΙΑ ΣΑΣ ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ

‘Η μόδα

Στά καλοκαιρινά μαντώ έφέτος θά επικρατή-
ση το γαϊδουρί-πολύ χρώμα. Ως θραύσμα βι-
τουαλιζέ φημισμένο με χάρη. Τα κομμάτια πολύ
μεγάλα από κόκκαλα πεθαμένων, είναι πρέ-
ζ-αν-βόγκ. Ειδικώς σε μαντώ τέτοια - πηγαίνουν
πολύ πέτα φαριδεία από φύλλα τσουκνίδας
μπροντέ, με ποικιλοχρώμους λαομυλές μικρών
ποικτικών, δύο μνηών το πολύ.
— Φυσικά πολύ κοντά τα μαντώ. ‘Ο ολίος
Πας-Παρτού στο Παρίσι έλαιοσάρια μαντώ κα-
λοκαιρινά που φθάνουν μόνον έως το στήθος.
— Τα παπούτσια από τσιγαρόχαρτο σούλα, με
διάφορα περιέργα εξαρτηματάκια. Λόγου χάριν,
στο τακούνι συνήθίζεται ένα μικρό δαμαντο-
κόλλητο ρολόγιο, για να βλέπει την ώρα 3-
ποιος έρχεται από πίσω σας.
— Οι φούστες από φύλλα ημερολογίων. ‘Ιδι-
αιτέρως συστήνεται τα παλαιά ημερολόγια για
να μη υπερδέχεται ο κόσμος στην ημερομηνία.
Πάντως αν δεν έχετε παλαιά ημερολόγια, μπο-
ρείτε να χρησιμοποιήσετε και τάλιηρα χαρτί-
να εφθαμένα.
— Οι κυλόττες από χοντρό κοινωβότατο έφο-
ρέθηκαν στη Νέα ‘Υόρκη. Είναι πολύ πρακτι-
κές και ελπίζεται ότι θα φορεθούν και στο Πα-
ρίσι, όπου έτιμινον διάσημο στο χοντρό χαρτόνι,
που είναι τρέ ντεμοντέ.

H NTEMI MONTAIN
□ □ □

Γρείς συμβουλές
την εβδομάδα

Μην αλλάζετε τακτικά εσώρουχα. Είναι πολ-
λό ανθυγιεινό. Πρέπει να καταλάβετε ότι μια
καμπινάζον φορεμένη ξη-έρτα μήνες αποκτά
και κάποιο άραμα απολύτως δωρεάν.

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΣΟΠΕΝ
□ □ □

Λεκέδες στα ρούχα σας είναι κάτι το ξε-
χωριστό που δίνει γοητεία. Έπειτα υπάρχει και
κόσμος αμόρφωτος που ένα μεγάλο λεκέ λα-
διού π. χ. τον περνάει για παρσόζιμο.
ΛΕΩΝ ΤΟΛΣΤΟΙ
□ □ □

Πολύ βιέ-στυλ είναι ή περιμανόνη. Αφήστε τα
μαλλιά σας ελεύθερα. Ένα μαλλί ελεύθερο,
σάν της τραλλιάς, στολισμένο με διάφορα άπο-
στα στολίσια του μοικουριού, ως λ. χ. ασά-
χνες, σκόινες, άποσταγάρια κλπ. δίνει ένταλως
όλο σόφι.
ΑΛ ΚΑΠΟΝΕ
□ □ □

Συμβουλές στας συζύγους

“Όταν ο άνδρας σας είναι κρυαμένος, έχει
ανάγκη από ζεστασιά. Αυτό είναι αναμφισβή-
τητο. Λοιπόν, μπορείτε κάλλιστα να τον περι-
χύσετε με μια καυσαρόλα καυτό νερό. Επίσης
πολύ καλό του κάνει ένα μικρό καυσαρόλακι
ζεματιστό λάδι στο κεφάλι.
— Σάν τα παιδιά σας βαρύνονται να πηγι-
νουν στο σχολείο, το καλύτερο μέσον να τα ξε-
φορτώσετε είναι να τα στέλνετε στο καφεείο,
αφού πρώτα τους βάλετε στο χέρι ένα μικρό
ποικεττάκι σέρτικα τσιγάρα. ‘Όχι μεγάλο πα-
κέτο, γιατί τα μικρά παιδιά δεν κάνει να κα-
πνίζουν και τόσο πολύ.
— Τον άνδρα σας να τον αγαπάτε. Είναι ο
στάλος της οικογενείας. ‘Εάν τυχόν διακάνει,
όποτε δεν είναι ο σκύλος αλλά ο σκύλος της
οικογενείας, μπορείτε να του κόψετε με ευστα-
σία το ένα αυτί την ώρα που κοιμάται. ‘Η μα-
τιά του διαγκώματος θά του περάσει αυτόματα.
ΨΟΦΙΑ ΨΑΧΝΟΥΑΗ

Κινηματογραφικά

Λοιπόν άς συνεχίσουμε πάλι με τους αστέρας
Πού τας γυναίκες συγκινούν, ξένες και ήμετέρας
Και κάθε κερματοπούλο ψοφάει για όδόν
Και τρέχοντας στο σινεμά
‘Η μόνο ή με τη μοιά
‘Αστέρας έρωτεύεται γραμμή και κατωρύνες
Να γύνη δάκρυα πικρά
‘Εάν τυχόν το μάτι της, για κάποιον κάνει... κρ... 1...
Μιλήσαμε για Μπουσγιέ, για Πιέρ Μπλενσάρ και άλλους
‘Ηθοποιούς του σινεμά σπουδαίους και μεγάλους
Και τώρα άς συνεχίσουμε. ‘Ο ‘Ερρολ Φλύν έτείνος
Πώς άραγε σας φαίνεται ; Σας λέγω υπεύθυνα
Πώς είναι γλυκανάλατος κι’ αληθινή γελοίας
‘Ο ‘Ερρολ Φλύν ο κρύος 1...
‘Η κάθε μία σας βεβαίω, μαζί του θά τα γάση
Και σκόλα θά χρειάζεται σάν θέλει να τον θβάση 1...
‘Ο άλλος ο ‘Ανρί Γκαρρά, άλλοι και τρίς άλλοι του
Μ’ εκείνο εκεί το πρόστυγο και κατασρό μαλλί του
Σάν μπαμπεράκι φαίνεται κουρείου λαϊκού
Λοιπόν, μην τον θαυμάζετε κι’ αυτόν καλού κακού !
‘Ο Ζάν Μυρά ; Δεν ντρέπεται ; Δεν ντρέπεται λιγάκι
Πού τώρα στα γράμματα, άφησε και μουστάκι ;
Γιατί το κάνει δηλαδή ; Ποιον πάει να συγκινήσει ;
Στά χρόνια του, θά έπρεπε μάλλον ν’ αυτοκτονήσει,
Κι’ όχι να παίξει διαρκώς, τον Δον Ζουάν να κάνει,
‘Αφού άρέσουν πίο πολύ, οι άσσοι ‘Αμερικάνοι 1...
‘Όλοι αούτοι είναι σαγχοί και κρύοι. Για σκεφθήτε
‘Αν ήτανε της μοίρας σας τρελλά να έρωτευθήτε
Κάποιον που να σας τράβαγε σε μια γωνιά απόμηση
Κι’ αούτος να ήταν φέρ’ ειπείν, ο Ράμπερτ ο Μογκόμερι 1...
‘Αλλοίμονό σας ασφαλώς...
Διότι να μιν φαίνεται ώρατος και καλός
Μά είναι δυστυχώς κουτός, κουτός σάν ρεσανάκι
Κι’ είναι ναζιόρης διαρκώς σάν να ‘να... γυναικάκια
‘Ο Βαϊνμύλλερ άραγε σας λέει κάτι τίς ;
Είναι ο γνωστός κολλημήςτης.
Και όπως είναι φυσικό, με δύο τρεις ματιές...
‘Όταν γνωρίσει θηλυκό, άρχίζει τις βουτιές 1...
Το Μπαρμμορ τον Λουονέ, άστε τον κατά μέρος
Διότι είναι γέρος.
‘Αλλά ο άλλος Μπαρμμορ, ο Τζών ο νεαρός
Πού έχει λένε σέξ άπληλ και είναι φλογερός,
Τι να σας πώ κυρίες μου ; ‘Εάν δεν έπιμένετε
Πολύ χαζός μου φαίνεται 1...
..... 1

Αυτά με τους αστέρας
Πού τας γυναίκες συγκινούν, ξένες και ήμετέρας.
‘Ο κάθε άσσος, στο παλ, μπορεί να συγκινή
‘Όμως, αλλοιώς μιν φαίνεται κάτω άπ’ το παλ.
Λοιπόν μην τους θαυμάζετε και μην τους κοιμαρώνετε
Κι’ όσες τους συγνοβλέπετε πάντα να κατωρύνετε,
Να είσθε αδιάφορες με τους κυρίους άσσοις
Πού είναι μάτη της πονηριάς και άρχοντες του θράα
Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ
□ □ □

Η αλληλογραφία της Σούφραζέττα

Κυρία ‘Α ν ν ν Σ υ ν α
δ ι ν ο θ, ‘Α μ ο ν α λ ι ν, ‘Ε ν-
τ α ύ θ α. — Περμένο να μου γρά-
ψετε έντυπώσε σας από πόν κ.
Ζύλ Ρουαίν. Τι φοράει ; Τι χρώ-
μα είναι τα μάτια του ; Τι μύτη
έχει ; Πόσες τρύχες έχει στο κε-
φάλι του ; Περμένο !
Κυρία ‘Α λ ε ξ α ν δ ρ α ν
Λ α λ α ο υ ν η, ‘Ε ν τ α ύ θ α. — Έ-
χετε άπολύτως δικαιο. Πότε ο κ.
Λειοριάν, πότε ο κ. Ζύλ Ρουαίν,
άλο λογοτέχνη έρχονται στας ‘Α-
θήνας. Δεν έρχεται και κανένας
Μπετόβεν, Μότσαρτ, να τους πα-
ραλάβετε όπως τους άξιζει !
Δεσποινίδα ‘Ι ρ ι δ α Σ κ α
ρ α β α λ ί ο υ, Παρίσι. — Εύχα-
ριστώ για τις πληροφορίες. ‘Α-
φού μου το γράψετε, το πιστεύω
πως ή Γκρέτα Γκάρμπο είναι εα-
δέλφη σας πρώτη. ‘Αλλως τε δεν

Η ΣΤΗΝΗ ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

‘Εκλεκτή κουζίνα

ΠΑ’ ‘ΑΔΑΚΙΑ ΑΡΚΟΥΔΑΣ ΣΤΗ ΣΧΑΡΑ
Λαμβάνομεν, αλλότως του άριθμού των προ-
κειμένων, ισάριθμα παδόκια τρυφερής
αα κουδίσσας και άφού τα άφήσαμε στο ασπουνό
νερο της σκάφης τέσσαρας ημέρας, τα ξεπλέ-
νομε με άφθονον άκόφαρτον πεπράσιον. Κα-
τόπιν τα τσιγαρίζομεν με άκουσίδα, φροντίζον-
τες να μην τα πάρη μερωδιά άλλη άρκοΰδα και
μιας έπιτεθι.
Τα τσιγαρισμένα έτοι παιδόκια τα πασιπεί-
ζομεν με όλιγο τριμμένο μπαρούτι και τα τοπο-
θετούμεν στη σκάρα, έως ότου γίνουν.
Τα παδόκια άρκοΰδας είναι θια έκλεκτό φα-
γητό για πολύ σαφηνισμένα γούστα, σαφί-
ροντα δέ συνήθως με σαλάντα τσουκνίδας βο-
σμένη και άλουπμένη με ψιλή ιαφθαλίνη.
Μόνον προσοχή. ‘Όταν τοποθετούμεν τα πα-
δόκια πασιπάζομεν να με μπαρούτι στη φωτιά,
ειδοποιούμεν καλού κακού και τον Πυροσβεστι-
κό Λόχο.
Ο ΣΕΛΕΜΕΝΤΕΣ
□ □ □

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Τα καλλυντικά

Πρέπει να είμεθα πολύ προσεκτικές στα καλ-
λυντικά μας. Πρώ παπτός να άποφράξομε τις
διάφορες άγνωστες και γνωστές μάρκες, οι ό-
ποιες ο Θεός έδωκε πώς είναι παρασκευασμένες
και μπορούν να μιν προκαλέσουν φλεγμώδη
και δερμάτος.
‘Αντι πούδρας, το κοινότατο αλευρι είναι ά-
πειρος προτιμότερο. Μάλιστα δεν χρειάζεσαι
ούτε χρησιμοποιήσουν πονπών. Φυσήστε μέσα σε
μια ποσότητα αλευριού και αλιέως είνθε έτοι-
μες για τηγάνισμα.
— Μεγάλη προσοχή στα μάτια. ‘Αντι του γε-
λοιού ριμμέλ, μη βγάζετε ποτέ τις τσιμπιές σας
όταν ξυπνάτε. Να έχετε ότι ένα ντυσμένο
και τσιμπιάρικο μάτι δίνει το όρος της μοι-
ραίας γυναίκας. Παράδειγμα ή Τσίμπελ Τέμπελ !
□ □ □

‘Από τα φαιδρά

ΘΥΣΙΕΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ
‘Εκείνη : ‘Αν έπερα στη θάλασσα θά έπερτες
και σ’ να με σώσεις ;
‘Εκείνος : ‘Ασφαλώς. Μου έχεις πη τόσες φο-
ρές πώς είμαι ικανός για κάθε θλακεία !
ΑΙΤΙΑ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ
— Πού είναι ή πραγματική αίτία του διαζυ-
γίου τους ;
— ‘Ο γάμος τους !
ΟΝΕΙΡΑ
— ‘Αγάπη μου, είδα στον ύπνο μου ότι μου έ-
δωσες ένα πεντακοσάφικο ν’ αγοράσω καινούρ-
γιο καπύλλο...
— Μπαβό ! Κι’ έπεδ ή σ’ αγαπώ πολύ, σου
έπιτρέπω να το κρατήμης και να το αγοράμης !
ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑ
— ‘Γυναίκα, τι καρός είναι έξω ;
— Δεν έβρω. ‘Εχει τόσο πολλή άμνηση που
δεν μπορεί να διακρίνω !
ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ
— Φτηνά την εγγύτωσα. ‘Επεσα από μια σκά-
λα όρους πέντε μέτρων...
— Και δεν τσιμπούτηκες ;
— ‘Όχι. ‘Επεσα από το πρώτο σκαλοπάτι !
ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ
— Το γκαρσόνι. — Τι μύτρα θέλτε κυρίες ; Μαλ-
ρη ή ξαθά ;
— ‘Ο άπαρηγόρητος χήρος. — Κι’ από τις δυο,
για να θυμψώ τη γυναίκα μου. ‘Ηταν ξαθά,
άλλα μου έκοψε μαύρη τη ζωή !
ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟ
‘Η άραία δεσποινίς. — Πόσο έχουν αυτές οι
κόλπες παρακαλά ;
— ‘Ο έρωτευμένος υπάλληλος. — Ένα φύλ το
ζευγάρι, δεσποινίς...
‘Η άραία δεσποινίς. — Καλά, άδωστε μου τρία
ζεγυρία και θά περάση ο μπαμπάς να σας
πληρώση !

Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ
□ □ □

Κύριον ‘Ε δ ο υ ά ρ δ ο ν

Μ π ι ά ν κ ο, Κων/πολιν. —
Φτώχεις λοιπόν και πίνεις έχε-
τε στην ‘Πόλη ; Φαίνεται πως περά-
σε και ή μπουγά σας ! Γιατί δεν
έρχεσθε ξανά στο Ρωμμένο ; ‘Ε-
δώ είναι ή Κολυμβήθρα του Σίλω-
αμ. ‘Όλοι οι κουτσοί και παρα-
λυτικοί καλλιτέχνη του κόσμου,
έδω μαζεύονται.
Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ

ΣΕΛΙΔΕΣ 24
= Δοαχμαί 3 =

ΦΑΝΤΑΣΙΕΣ

Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ είναι στη μόδα. Μας άρεσει να ποικίλλουμε τον τύπο μας σύμφωνα με την ψυχική μας κατάσταση και τον καιρό που επικρατεί. Τα αξεσουάρ μας βοηθούν σ' αυτό. Τα χρώματα και για το βράδυ. Οι τσάντες είναι λιγώτερο ψιλές και περισσότερο μακρές, αλλά υπάρχει μεγάλη ποικιλία μοντέλων. Η τσάντα πρέπει να περιέχει ό,τι μας είναι απαραίτητο. Γι' αυτό δεν πρέπει να είναι πολύ μικρή.

- 1) Κομψή ανσάμπλ από ύφασμα κατριγιέ μαύρο άσπρο.
- 2) Φόρεμα από λαϊνάς πράσινο με γιαννά από άσπρο πικέ.
- 3) Φόρεμα σπέρ από τουλά μπλέ, γαρινιζμένο με πιγύρ και ζώνη δερμάτινη.
- 4) Φούστα πλισέ και ζακέττα από θαμπό κρέπ σκέν, με απλικασίον από σάτεν γυαλιστό. Μπλουζά από κρέπ ζωρζέ.
- 5) Φόρεμα σπέρ από τουλά φανταζιρίγιε, ύφασμα γκρι και άσπρο, γαρινιζμένο με δέρμα.
- 6) Φόρεμα σεμιζέ, γαρινιζμένο με νυλίνη κεντητά και δερμάτινη ζώνη.

η προσωπική μας φαντασία μας επιτρέπει την ποικιλία στο ντύσιμο. Τι πιο εύχρηστο από αυτό ;

Ένα απλό μπλουζ μπορεί να αποτελέσει όλη την κομψότητα ενός ασημένιου φορέματος. Τα μπλουζ απομιμούνται τα παλιά, χωρίς όμως να τους λείπει το μοντέρνο πνεύμα. Τα γάντια είναι από πολύ μαλακό δέρμα, χωρίς πικύρ στο επάνω μέρος και κεντημένα με χρυσάφι. Μπορείτε, χωρίς φοβό, να διαλέξετε μεταξύ των πιο συγκρατημένων παστέλ χρωμάτων, καθώς και από την γκάμα των πιο ζωηρών και γλυκών χρωμάτων. Μη σας τρομάζει το ζωηρό ρουμπί, το χρυσάφι, καθώς φορούν όλα η σχεδόν όλα τα χρώματα. Μπορείτε, χωρίς φοβό, να διαλέξετε μεταξύ των πιο συγκρατημένων παστέλ χρωμάτων, καθώς και από την γκάμα των πιο ζωηρών και γλυκών χρωμάτων. Μη σας τρομάζει το ζωηρό ρουμπί, το χρυσάφι, καθώς φορούν όλα η σχεδόν όλα τα χρώματα.

Γιασχαλιάτικα καπέλλα

Η ΜΟΔΑ μας προσφέρει τα πιο γλυκά χρώματα για τα γιασχαλιάτικα καπέλλα μας και μια αφάνταστη ποικιλία σε ύλη που εγγυάται την αντοχή μας μπορεί να διαλέξει μέσα σ' αυτά.

Οι κορδέλλες, που είναι πολύ της μόδας, σε χρώματα μπλε λαβάντ, ζαζέντ, φούλια, συλαμπέν, επιπλέον, μας επιτρέπουν να δημιουργήσουμε κομψότητα καπέλλου για την εποχή αυτή.

Η μάλινη γαλο-γκραίν κορδέλλα που μοιάζει σαν φέτρ, και τα ζέρσευ που μοιάζουν σαν δέρμα, προσορίζονται για τα καπέλλα σπόρ.

Για τα τυμπάν, τις τσώκες ή τις ντραπέ καλότερες μεταχειρίζονται πολύ τα ζέρσευ ζερσε-κρέπ, τα μεταξοτά σενά, με πολύχρωμες γραμμές, την παλιά κορδέλλα μοναρέ και τον μαλακό ταφτά.

Οι πιο μοντέρνες κορδέλλες, με τις οποίες δημιουργούν θαυμάσια θερινά καπέλλοι, είναι οι κεντημένες με μικρά λουλουδάκια του άγρου, καθώς και οι κορδέλλες-θανάττα και οι μουσλίνες, που έχουν μια άειρη ελαφρότητα και θα θριαμβεύσουν στις μεγάλες καλλιμένες του καλοκαιριού.

ΨΑΘΕΣ

Οι ψάθες έχουν περισσότερη προτίμηση από τις κορδέλλες. Υπάρχουν ψάθες πολύ γοηδές και ψάθες εξαιρετικά λεπτές, με μια εξαιρετική κομψότητα.

Μεταξύ αυτών είναι η ψάθα «μπαλου-σά-τυγκ», η οποία παρ' όλα τα γεγονότα, εξακολουθεί να εισάγεται από την Κίνα, και παρουσιάζεται σε όμοια χρώματα: μπλε λαβάντ, κόκκινο, σιλαμπέν, κοκκίνο θερμιζόν. Η μετριομένη ψάθα είναι μια ψάθα με πολύ μικρότερο κόστος και είναι εύκολη σε χρώματα κίτρινο, ροζ και μπλε-ντο. Η «καμπί-τα» είναι μια περίεργη ψάθα με τις αντιθέσεις που έχει στην ύφανση της, ούτε ίσια και ούτε ανάγλυφη. Η ψάθα «κοντράστ» παρουσιάζει αντίθετες θαμπές και γυαλιστού. Αυτές είναι οι τελευταίες μοντέρνες ψάθες.

Ο «χάρτινος πανηγύρι» και οι λατινικές ψάθες «αλίζες» μοιάζουν σαν περίεργα οφθαλμοκίνητα. Με τις ψάθες αυτές γίνονται εξαιρετικά ελαφρές καπέλλινες. Οι πιο κλασικές ψάθες, που φορούνται ευκολότερα, είναι οι ψάθες «πακόν», η ψάθα «σάιγνι» απλή και οι ψάθες πλέκτες, πλεγμένες στο χέρι.

Ο πραγματικός πανηγύρι, ο οποίος έχει το μεγάλο πλεονέκτημα να επιδιορθώνεται άμεση φορέ, χωρίς γά γαλά. Ο πανηγύρι αυτός συμφέρει, με όλο που είναι άριτος, και μένει πάντοτε ως το άπαράμυλλο καπέλλο για το καλοκαίρι, σε άσπρο ή μωβό χρώμα, με καλή απόλη γαρινιζότα από γαλο-γκραίν κορδέλλα ή με μια λεπτή επίστρωση από μουσλίνη ντρασαρισμένη.

ΤΑ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Όλα τα λουλουδάκια είναι της μόδας. Εν τούτοις, διάχουν μερικές προτιμήσεις. Προτιμώνται οι νάρκισσοι, οι καμείες, οι βιολέττες, οι γλυκύνες και οι θάινθοι για τα καπέλλα λούσου. Οι ανουτόχρωμες ψάθες γαρινιζούνται με μπουκέτα από διάφορα λουλουδάκια του άγρου. Έξπικασίον όμως πάντοτε το χρώμα μπλε-βιολέ. Ένας περίεργος νεοτερισμός είναι τα λουλουδάκια από ξύλο. Τα λουλουδάκια αυτά γαρινιζούνται με το φούλ, λουλά τους και έχουν μια άσπιντα.

Ένα από μαύρη γαλο-γκραίν κορδέλλα, γαρινιζμένη με μια πελώρια γκαρδένια από άσπρη κορδέλλα γ κ ρ γαρινιζ.

Μικρό καπέλλο από «άιντ Ντ' Ιταλί» γαρινιζμένο με μωβ πέπερ περί και με βιολέττα.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

Μικρό καπέλλο από μαύρο πικέ με μπλε ρεζέ, γαρινιζμένο με γιρλάντα από μπλε ξανθίδους.

‘Απλᾶ ανσάμπλ

Η Μπέττυ Γκρήκλ φορεί ένα χαριτωμένο φόρεμα από ζέρσευ. Τα μάτια είναι πλισαρισμένα.

Άσπρο φόρεμα και μπλε κρέπ ζακέττα της Μάρδας Χούντ.

ΠΟΛΛΕΣ άγνωστες μας γράφουν και μας ζητούν συμβουλές, για τις επίσημες τουαλέτες των. Αλλά δεν νομίζετε ότι προτιμώτερο είναι, για την ώρα, να δώσετε περισσότερη προσοχή στην έκδοση του πρακτικού ανσάμπλ που σας χρειάζεται ; Έκείνο που θα φορήτε κάθε μέρα και με το οποίο κάθε μέρα πρέπει να φαίνεστε κομψές.

Το μπλε ανσάμπλ, που φαίνεται με άσπρο χρώμα, είναι λίγο σοβαρό για τα νέα κορίτσια, εκτός αν από κοκκεταρία ζητούν, με την ασυμμετρία των, να αναστρέψουν περισσότερο την νεανική των ωμορφιά. Πολύ πιο νεανικό και πιο μοντέρνο ανσάμπλ από το μπλε, και άσπρο είναι ο συνδυασμός του γκρι - περλ, με ροζ σσιντρέ.

Πολλές γυναίκες προτιμούν, από τα ντε πιές, δηλαδή φόρεμα και ζακέττα, τα τρουά - πιές που αποτελούνται από φούστα κορσάζ και ζακέττα. Ένα τέτοιο ανσάμπλ θα είναι ωραίοτατο, από λαϊνάς γκρι, σε απλή γραμμή όταν μάλιστα συνοδεύεται με μπλουζά μεταξωτή, μαύρ ανοικτό.

Εάν έχετε ανάγκη από ένα ταγιέρ σπόρ, πολύ χαριτωμένο θα είναι, αν κάνετε την ζακέττα από λαϊνάς γκρι, και την φούστα κατριγιέ γκρινιά και μπλέ. Όπως έχετε, για την ανοικτή, θα επικρατήσει η μόδα των χρωμάτων και μάλιστα με τους πιο παράξενους συνδυασμούς.

Οι έμπριμες καζάκες, με μονόχρωμες πλαϊνές φούστες, θα είναι από τα πιο κομψά ανσάμπλ καθώς και οι φούστες σε ανοικτό χρώμα, από άσπρο ντραβ ή σε παστέλ αποχρώσεις, οι οποίες θα φορούνται, με σκούρες ζακέττες ή με πανοφώρια, σε πολύ απλή και ίσια γραμμή.

Από σας εξαρτάται, αγαπητές άνα-

γνωστές, να διαλέξετε εκείνο που θα σας πληγώνει καλύτερα.

ΚΟΛΥΜΒΩΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΑΝΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Είς το «Αμορτάντι» έφθασε τελευταίως μια νεαρά Δανία, η οποία μελετά την πραγματοποίηση ενός αληθινού τομικού σχεδίου.

Η νέα αυτή, όνομα Τζέννα Κάρμερ-γκασόν, έδει την απόφαση να διανύσει κολυμβώντας την απόσταση από Ολλανδίας μέχρις Αγγλίας, ήτοι διάστημα διακοσίων χιλιομέτρων. Αφ' επιτήρη το σχέδιόν αυτό, το κατάστημα της νεαρής Δανίας θα εινε άσφατων και μάλιστα με τους πιο παράξενους συνδυασμούς.

Οι έμπριμες καζάκες, με μονόχρωμες πλαϊνές φούστες, θα είναι από τα πιο κομψά ανσάμπλ καθώς και οι φούστες σε ανοικτό χρώμα, από άσπρο ντραβ ή σε παστέλ αποχρώσεις, οι οποίες θα φορούνται, με σκούρες ζακέττες ή με πανοφώρια, σε πολύ απλή και ίσια γραμμή.

Από σας εξαρτάται, αγαπητές άνα-

γνωστές, να διαλέξετε εκείνο που θα σας πληγώνει καλύτερα.

ΚΟΛΥΜΒΩΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΑΝΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Είς το «Αμορτάντι» έφθασε τελευταίως μια νεαρά Δανία, η οποία μελετά την πραγματοποίηση ενός αληθινού τομικού σχεδίου.

Η νέα αυτή, όνομα Τζέννα Κάρμερ-γκασόν, έδει την απόφαση να διανύσει κολυμβώντας την απόσταση από Ολλανδίας μέχρις Αγγλίας, ήτοι διάστημα διακοσίων χιλιομέτρων. Αφ' επιτήρη το σχέδιόν αυτό, το κατάστημα της νεαρής Δανίας θα εινε άσφατων και μάλιστα με τους πιο παράξενους συνδυασμούς.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΜΑΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

ΠΩΣ ΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ Η ΓΥΝΑΙΚΑ

Στά Ίδρύματα της Φιλεκαπαιδευτικής

ΠΙΝ από τριάντα χρόνια, τον καιρό που οι μητέρες μας βρισκόταναν ακόμη στα θανάδια, ο τύπος του κοριτσιού που σπούδαζε, ήταν η Άρσασια με τη μαύρη ποδιά και τα καλά ντυμένα μαλλιά, που άφηναν γυμνό το μέτωπο. Κι' αναφέροντες τις παλιές οικογενειακές φωτογραφίες, που λίγο πολύ βρίσκονται σε

Έν ήχος φθόγγων έναρμονιών (!)

Η δοτική είναι κι' αυτή μεταξύ των πραγμάτων που καταγράφτησαν κι' οι λαζαριστές, που τον καιρό εκείνο τον καιρό που σπούδαζε, ήταν η Άρσασια με τη μαύρη ποδιά και τα καλά ντυμένα μαλλιά, που άφηναν γυμνό το μέτωπο. Κι' αναφέροντες τις παλιές οικογενειακές φωτογραφίες, που λίγο πολύ βρίσκονται σε

ναικών και το γεγονός αυτό του δίδει πάντα μια ξεχωριστή θέση.

Πριν από τέσσερα - πέντε χρόνια ακόμη, παρά την ίδρυση τότε των γυναικείων, η όδός Περασίου-Παλαιού Τόπου, τέσσερες φορές την ημέρα από χαροπές μαυροφόρες με τη τσάντα στα χέρια. Μά τώρα πια το παλιό οικοδομήμα, στον τόπος χιλιάδες γυναίκες έπεσαν τα μαθητικά τους χρόνια, έχει περάσει απ' την ύπνευσή της. Άθνησ στην ύπνευσή της Θεμίδος και η στήλη που ελδε τα παιχνίδια τούτων και τούτων κοριτσιών, βλέπει τώρα το παίξιμο των άστερων του Χόλλυγουντ.

Τα εκπαιδευτήρια της Φιλεκαπαιδευτικής έχουν τραβήξει τώρα έξω από τας Άθνησ σε ένα παραδεισάκι περιβάλλον, που μάς κάνει να φθονούμε τις μαθήτριές του κι' εκεί που άλλοτε τιτιβίζαν μόνον τα πουλιά, άκουονται τώρα γέλια και φωνές χαρούμενες παιδιών.

Μα τάξις γυμνάζεται, μερικές άλλες μικρούλες με την επίβλεψη παιδαγωγού άσכולούται σε κτηνοτροφικές εργασίες, κι' είναι άνει

στη παλιά αυτή παράδοσι μετά την κατάργησι των Διδασκαλείων ίδρυσε ως κορυφωμα των Εκπαιδευτικών σχολών τη Παιδαγωγική Άκασθμία, για την οποία θα μιλήσουμε άλλοτε ξεταμένα. Μά έπρος αυτή, σήφικονα με το καινούργιο εκπαιδευτικό πνεύμα, περιλαμβάνει Γυμνάσιο, Ινστιτού με τα κρατικά και Οικονομική σχολή.

Το Γυμνάσιο της Φιλεκαπαιδευτικής με τις εξαίσιες περίπου μαθήτριές του είναι από τα λίγα, από τα ελάχιστα γυναικεία θηλείων που διευθύνονται από γυναίκα τη δεσποινίδα Λεωτσάκου και με τη νέα διαρρύθμισή της Έσπαιδεύσεως χρησιμοποιεί ως προπομπής της Παιδαγωγικής Άκασθμίας.

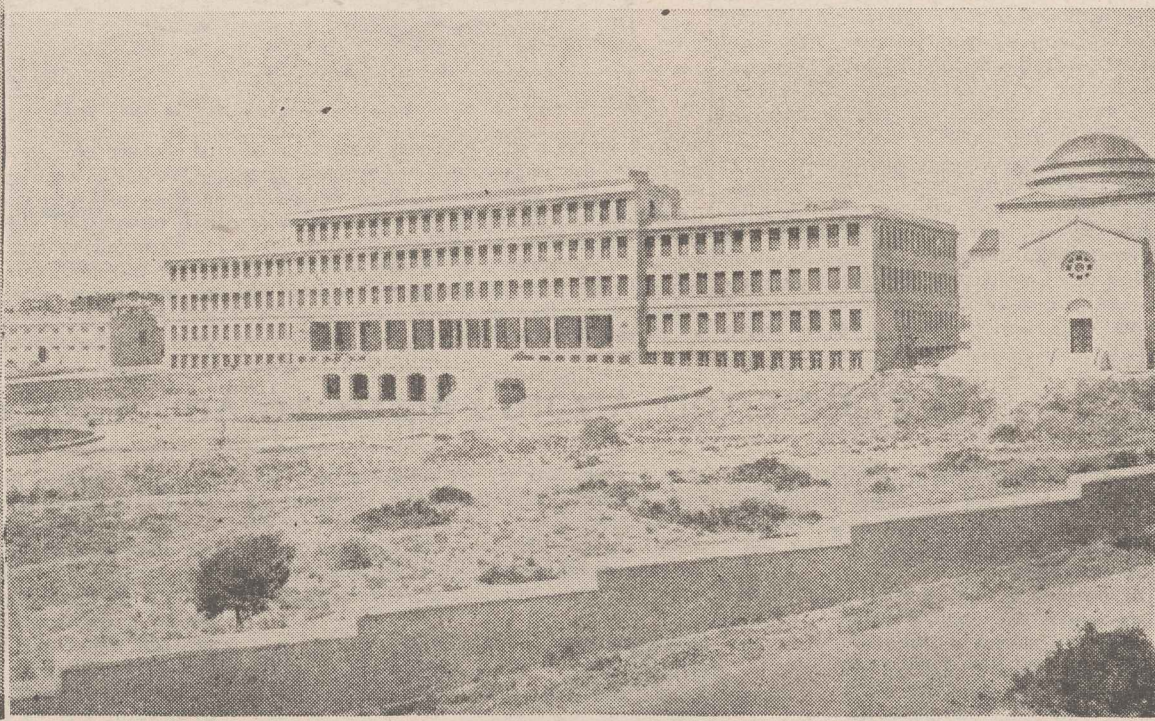
— Ίδρύθηκε στα 1930 περίπου, όταν καταργήθησαν τα Άνωτερα Παρθενωγενεία, μάς πληροφορεί η διευθύντρια του σπώνοντασ το κεφάλι από διάφορα χαριτιά.

— Έπαιρτε την κατάργησιν των Άνωτερον Παρθενωγενείων και την γενικεύσιν των Γυναισίων ;

— Τι έννοιετέ άν την έπιροτώ ; Πάντως

Η σημερινή διευθύντρια του Άρσασείου κ. Άννα Γιαννιπεύλου.

Η πρόσφισ του μεγαλοπρεπούς κεντρίκου κτιρίου του νέου Άρσασείου εις τή Ψή, χιόν.

καθε σπίτι, είνε άδύνατον να μη βρούμε κάποια μαθητική ομάδα Άρσασιαδων άνάμεσα στίς όποιες φηγογράφει κάποια δική μας και άπου τα κορίτσια με το μαύρο δελουδάκι που συγκρατεί τ' άτίθωστα τουλούφια, παρατημένα σοβάρα - σοβάρα και σενιά - σενιά, φαίνονται ν' άντισταθούντα ότι άποταλόν την άδυστητική άφροσύνη του κοριτσιόσκου του Έλλάδος και νάχουν επίγονοι του ήφελου προορισμού των... ένα μεταλαμπαδεύσιν το φώς της παιδείας!

Γιατί το Άρσάκειον ήταν επί χρόνια το μόνον εργοστάσιον παραγωγής διδασκαλισσών και όλες οι δασκάλες στα πέριχ της έλληνικής γής, κι' έπου άλλος μιλούσαν ή έλληνική γλώσσα ήταν παλιές Άρσασιαίδες, που με σιγή ή άνέφεραν πάντα το σχολείο άπου σπούδασαν.

Έπί δεκαετήδες ολόκληρες το Άρσάκειον άντιπροσώπευε το μόνον γυναικείο μορφωτικό ίδρυμα της Άθνησ, ή καλλιτέρα άς ποίμε της Έλλάδος, κι' άδες οι γυναίκες της προσημνης γενεάς ποζαν κάποια μόρφωσι, έχουν περάσει από εκεί.

Οι μητέρες μας σάν τις συνεισφέροντα μαθήτριάς άναγνήτεις και θέλαν να μάς μάθουν κάποιο μαθητικό τραγούδι, στα χείλη τούς άνέβαινε ά ύμνος του Άρσάει :

Έν ήχος φθόγγων έναρμονιών
Σέ άνιμωσμεν υλιένε Άρσάει.
Γιατί τότε ή ευνωμοσίση, όσο κι' άν κανείς δέν την χρησιμοποίτουσ στη ζωή, θεωρούντα σπουδαία άρετή και οι δασκάλοι προσπαθούσαν από εύσυνειδησία να ή φηφύσαν στις καρδιές των μαθητών, μολοντί ήσαν άτι ά πότος λίθος θα μάρινε το τραγελάδασιό της. Τώρα κανείς πιά δέν έβρει τον ύμνο αυτόν — οι σημερινές Άρσασιαίδες άγνοούν και την ύπαρξή του. Άλλος τε, είνε έζητηα άνάμεσα στα κορίτσια του Δημοτικού,

του Άρσάει δέν θ' άρήγη να ξεχωρή τώρα που κι' ο τίτλος άκώη του ιδρύματος έχει αλλάξει.

Τι σημαίνει όμως ;
Τό ράσι δέν κάνει τον παπά και ο τίτλος δέν κάνει το ίδρυμα. Είτε Άρσάκειο το όνομασμε, είτε Φιλεκαπαιδευτική, είτε στο κέντρο της Άθνησ θρονιάσει, είτε στον λόφο του Ψηφιακού άποστέεται, ή ουσία μένει πάντα ή ίδια: είνε το παλιό ίδρυμα που πρώτο άσχολήθηκε με την άνώτερη μόρφωσι της γυναίκας. Είνε το ίδρυμα, που έξεπαίδευσε γενεές άδες γυναικών.

«Ας εϊμεθα φίλοι... Θέλεις ;

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 5ης ΣΕΛΙΔΟΣ)

έροετημένη με τον Πιερ Ρισσά - Ουίλμ. Μόνον, άν το έλεγε, θα άνακαυμίζονταν και θα τον άγαπούσε ήδη λιγώτερο. Και άν ο σέξυγος γελοισέ, άνή θα πειραζόταν και δέν θα τον άγαπούσε πιά καθόλου. Ναί ! Άλλά δέν λέει τίποτα, ο σέξυγος δέν σκέπτεται τίποτα πρωτόδικου και ή γυναίκα τότε σιλλολίζεται : —Ο διάλος ! Ούτε κατάλαβε πώς δέν τον άγαπού πια...

Και το δράδυ, στην άγκαλιά του, τον άπατά νεορώς, πρόχια που είναι χειρότερο παρά να τον άπατά πραγματικά.

Τα άπραγματοποίητα όνειρα είναι να πιά έπαυίνοντα.

Θά ήταν τόσο άπλό, να είμαστε λίγο ελλιπείς, να είμαστε λίγο άφελείς. Θά ήταν τόσο άπλό να ποίμε :

—Απόψε άφάρσ με. Δέν είναι τίποτα, στο άρσάκει... Μία κρίσις... Άφριο θα περάσει και θα είμαι όπως πρώτα.

ποτο το ενδιαφέρον των μικρών, που παρακολουθούν με σιγή την ανάπτυξη των φυτών, που περιπολούνται. Άλλού, στο είδωλο γήπεδο, μερικές μεγαλύτερες, παίζουν τένις. Και παντού κάτω απ' τον ανοιχτάκινο ήλιο, μέσα στην ανοιχτή φως είνε διάχυτη ή χαρά των πρώτων νιτών : των νιτών που θυμίζουν το δρομάκι χλωροχόρσμου της μέρας των νιάτων, που με άλλων πρώην ύπόσχους παρά πραγματικότης.

Άλλοτε το Άρσάκειο είχε ως κυριότερο προορισμό του να διδάξη δασκάλες και πιστά

δέν άπάχει άμφιβολία ότι ή μόρφωσις που παρέχουν τα γυναικεία είνε πάλι πλατυτέρα. Άπόδειξις ότι πολλές φορές να προσφύζονταν για δασκάλες φοιτούσαν άλλοτε στο Διδασκαλείο άπλώς τον άνοιχτάκινο ήλιο, μέσα στην ανοιχτή φως είνε διάχυτη ή χαρά των πρώτων νιτών : των νιτών που θυμίζουν το δρομάκι χλωροχόρσμου της μέρας των νιάτων, που με άλλων πρώην ύπόσχους παρά πραγματικότης.

Κι' ή μόρφωσις του Γυμνασίου είνε ή ιδιόωδης ; Κοντιστεύεται, σκέπτεται λίγο, διατάζει και λέει τέλος :

— Τό ζήτημα είνε περίπλοκο... πάντως έμένα μ' άρέσει γιατί βρίσκουν ότι άδόνει το πνεύμα. Κι' ένα καλό τροχούμενο μυαλό, είνε έκαστο για ό,τι ήθελε.

— Και τί σκέπτεσθε για την έξόδοισι της γυναίκας στη βιοπάλη ;

— Άν δέν την ένέκριντα δέν θα ήμουν έδώ.

— Άπάντησις λογική, που δέν μπορούσε νανε και διαφορετική.

— Ποιά άποδίδετε την όμαδική φρόντη των κοριτσιών στα γυναικεία ;

— Διαιτάει λιγάκι.

— Σε πολλά, άλλα κυρίως στις καινοουργίες άντιλήψεως του κόσμου.

— Και για την Οικονομική Σχολή τί έχετε να μάς πείτε ;

— Αί δέν είναι της ειδικότητός μου!... δέν άνακατεύομαι διάλου ένώ. Ρωτήστε καλύτερα την διευθύντρια της, την δεσποινίδα Κοκαλέθ.

Κ. Σ.

Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Γυναίκες .. γκάγκοτερς τρομοκρατούν Μία Σχολή που δίνει διπλώματα.. συζύγων με τούς άδλους των τας Ήνωμένες Πολιτείας

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ Κ'Ι... ΞΥΡΙΣΜΑ

Ο φεμινισμός εις την κατακτητική του προέλασιν κατεύθηκε και ένα «όχηρόν» που έ θεωρείτο μέχρι τούδε ως άποκλειστικό προνόμιο των άνδρών : το επάγγελμα του γκάγκστερ. Πρώτος το παρόν ήμος οι γυναίκες-γάγκστερες δέν φιλοδοξούν ληστείας Τραπεζών εν τλήρει ήμέρ, άλλα άρκαύντα εις σμικροδουλείας.

Ίδού τώρα τί σχετικώς πληροφορούμεθα άπό τον Νέον Κόσμον :

Είς ένα άπόνετρον πρατήριον δεξίνης ά νικητερός υπάλληλος, κάποιος Τζωρτζ Βέμπ, έτοιμασε τούς στανίους νικητερούς πελάτας

την πραγματικότητα έξήτησε να τηλεφώνησι για να κλήη τα τηλεφωνικά σύματα.

Άμέσως έφωγαν άνενοχλήτες κι' έξάβησαν μέσα εις το σισαδάι.

Άλλο :

Η Λούσιλα Μάρτιν, 19 έτών, είναι κι' αυτή γυναίκα - γκάγκστερ. Ζούσε με τόν άδελφόν της, ιδιοκτήτην ενός ρεστοράν, εις μίαν πόλιν της πολιτείας Ίνδιάντα. Πίστα δέν έδωκε ποτε μιά ήμέρα θα γινόταν γκάγκστερ. Ο μικρός ήμος πτεροπός θαδής της, άνοιξε τα μάτια : έροτεύθηκε τρελλά ένα πελάτην του ρεστοράν, τόν Τζιλ Ρισεντάλλερ, σοφέρ, οικογενειαρχήν ήλικίας 32 έτών και ήλικιον εις το τετρακόσιον. Η θεομόσχος Λούσιλα άπεφάσισε μιά μέρα να έγκαταλείψη το ρεστοράν του άδελφού της και να έγκαταστήση εις το Σιάτλιν, διά να εύρίσκηται κοντά εις τόν άγαπημένον της. Άλλά εκείνος δέν ήμπορούσε δέχσθαι να έκατοποίησιν τα καρίτσια της Λούσιλα. Χρηάζονταν χρήματα και χρήματα δέν ύπόσχεον.

Τότε εκείνη παίρνει την άπόφασιν της, οικιστοποιείται ένα ξένο ατόκιντρο και προσλαμβάνει τόν Τζιλ ως σοφέρ της.

Τό πρώτον της κατάβησις ήταν ή ληστεία ενός παντοπωλείου. Καθώς έτοιμαζόταν να πληρώσιν, έδωλε το κομψό ρεβολβέρ της και έξήτησε από τόν άτυχή κατασχεματάρχην το ταμειόν του, 50 δολάρια. Είς την γωνίαν του δρόμου ό Τζιλ την άνέμεινε. Έχάθησαν.

Τό δεύτερον όθμα της ήταν ένας σοφέρ. Ο δυστυχής υπερχωρή να της δώσιν τα 20 δολάρια που με τούτον κόπον είχεν εισπράξει.

Η Λούσιλα ήταν μαγευμένη με την εύκολαν που έκέρδιζε τόσα χρήματα με τα όποια έκατοποίησε τας όρεξεις της. Ο Ρισεντάλλερ δέν έγνώριζε τίποτα.

Έξοισιν έτοι άπόσχη. Έξείνη άποσπείδιστος, ό άλλος περιόστερον ήλικιος :

Ένα βράδυ μετά το δείπνον έσταμάτησαν οι αυτοκίνητον όχι μακριά από το ρεστοράν του άδελφού της. Η Λούσιλα έμπηκε μέσα. Τό ρεστοράν ήταν έρημον.

Καλήμέρα, άγαπήη Λούσιλα, έφάνηκεν ή ταμίας, άναγορίζουσα την άδελφήν που δεινόμηντο. Είναι τόσος καιρός που έχουμε να σέ ίδωμε.

Καλήμέρα, άγαπήη, τί γίνεται ; άπάντησεν ή έλλη με χαμόγελο. Ύστερα παίρνουσα το δρομάκι άπλώς, έβγαλε το περιπόρο και :

—Ψηλά τα χέρια. Δώσε μου το ταμειό και γρήγορα.

Η ταμίας της έδωσε 80 δολάρια, όσα περιείχε το ταμειόν.

Άλλά ή σύλληψις της ήταν πιά ένα πανηγύδι για τούς άστυνομικούς.

Είς το έξής ή Λούσιλα δέν θα έχη τόν καιρόν να ληστεύη, άλλα θα περιορισθή εις οικιακολήριες. Όσον διά τόν Τζιλ, αυτός άπληλώλρησε.

Έν τώ μεταξή ή έλλη είχε επελείψει να τηλεφωνή και έβγινε από την καμπίνα. Είς

Ίδού μιά στυκοβόλη, την έπαιον άπένανθον κάποιος, που είχε την αντήθειαν να κανική παρακατώντας μέσα στο σπίτι. Κατ' αυτόν τόν τρόπον δέν κινδυνεύει να οίλην εις σάλας επάνω στο χαλί. Η φορητή αυτή στυκοβόλη είνε έλαφροτάτη.

Και μιά έλλη άμερικανική ύποπτος : Τό μικρό γυναιμάκιον που μάρινε. Ο ήμος του είη έλκρινός άνοστής μέχρις άποσπείδιστος ενός έτρου. Άπό και και πέρα το γυναιμάκιον δέν άνοήγεται διάλου. Έτσι δέν ένοχλεί τούς άνοήτους.

Τό πρώτον της κατάβησις ήταν ή ληστεία ενός παντοπωλείου. Καθώς έτοιμαζόταν να πληρώσιν, έδωλε το κομψό ρεβολβέρ της και έξήτησε από τόν άτυχή κατασχεματάρχην το ταμειόν του, 50 δολάρια. Είς την γωνίαν του δρόμου ό Τζιλ την άνέμεινε. Έχάθησαν.

Τό δεύτερον όθμα της ήταν ένας σοφέρ. Ο δυστυχής υπερχωρή να της δώσιν τα 20 δολάρια που με τούτον κόπον είχεν εισπράξει.

«Εγινε τελευταίως, λόγος περί λειτουργίας εις την Γερμανίαν σχολών, που ποσοποριστικά άναύνουν τα κορίτσια διά τα μέλ- λοντα σούγα κά των καθηκόντων. Και όμως το πράγμα δέν είναι νέον. Μιά τέτοια σχολή λειτουργεί και ό δε διαπλάσσεται από άνωτατάς περιπτώ. Κ' α) που, άν άνα πότε; Όχι στην Εύρώπη ή στην Άμερικήν, άλλα στην Ιαπωνίαν!

Η σχολή αυτή διδάσκει εις τας μαθήτριάς της την δεσπολινικήν τέχνην να έπιτυγχόνουν ο υν το μάς, μ ο υ μ το κριμφορ με τα πού οικονομικά μέσα, να μαγειρεύουν, να περιποιούνται τα παιδιά, να διορθώνουν ή και να ρίβουν έδωλάτι, να περιποιούνται τα άσθη, κατ' έννοιαν να μαθαίνουν, δι.τι χρειάζεται μιά Ιαπωνέζα νοικοκυρά.

Φυσικά τα μαθήματα παικιδιούων άναπόλως. «Στις μαθήτριες λ. χ. που πρόκειται να παντρευθούν εργάτας ή μικροπωλητάς, κατ' όλην ή άεαυφήν, διδάσκουμε κυρίως οικιακήν οικονομίαν. Πρέπει να έδωκεθύν πως να κατορθώνουν να τα βγάλουν πέρα και με λιγώτερα χρήματα. Αντίθετος στα κορίτσια που λόγω της κοινωνικής των θέσεως έχουν κάποια οικονομική άνεσι, διδάσκουμε περισσότερο τα κοινωνικά καθήκοντα της οικοδοπορήσεως.

Άλλα έκτός αυτών των κατηγοριών ύποχρεί και μιά έλλη. Είναι τα κορίτσια που θα παντρευθούν άρχόντας και πρόκειται να κατοικήσουν εις την έξοχόν. Εδώ τα θεωρητικά μαθήματα έχουν έλαχιστην θέσιν. Ο περισσότερο χρόνος άποσπείδεται εις την πρακτικήν έξάσκησην της καλλιέργειας της γής, της καλοδοπορήσεως κλπ.

Μία κοινωνικοπονητική ύπόθεσις άποσχωρεί την έρευνάσιν αυτήν τα Παρισια έτα. Κατά το 1919 δύο Άγγλοι φίλοι, ό Άλβέρτος Σέβιουαρ και ό Έρρίκος Κάρμπερ, είχαν έγκαταστήσει εις το Παρίσι, έρημον έπειτα άφροσύνης, κατ' όλην ή άεαυφήν, διδάσκουμε κυρίως οικιακήν οικονομίαν. Πρέπει να έδωκεθύν πως να κατορθώνουν να τα βγάλουν πέρα και με λιγώτερα χρήματα. Αντίθετος στα κορίτσια που λόγω της κοινωνικής των θέσεως έχουν κάποια οικονομική άνεσι, διδάσκουμε περισσότερο τα κοινωνικά καθήκοντα της οικοδοπορήσεως.

Άλλα έκτός αυτών των κατηγοριών ύποχρεί και μιά έλλη. Είναι τα κορίτσια που θα παντρευθούν άρχόντας και πρόκειται να κατοικήσουν εις την έξοχόν. Εδώ τα θεωρητικά μαθήματα έχουν έλαχιστην θέσιν. Ο περισσότερο χρόνος άποσπείδεται εις την πρακτικήν έξάσκησην της καλλιέργειας της γής, της καλοδοπορήσεως κλπ.

Μία κοινωνικοπονητική ύπόθεσις άποσχωρεί την έρευνάσιν αυτήν τα Παρισια έτα. Κατά το 1919 δύο Άγγλοι φίλοι, ό Άλβέρτος Σέβιουαρ και ό Έρρίκος Κάρμπερ, είχαν έγκαταστήσει εις το Παρίσι, έρημον έπειτα άφροσύνης, κατ' όλην ή άεαυφήν, διδάσκουμε κυρίως οικιακήν οικονομίαν. Πρέπει να έδωκεθύν πως να κατορθώνουν να τα βγάλουν πέρα και με λιγώτερα χρήματα. Αντίθετος στα κορίτσια που λόγω της κοινωνικής των θέσεως έχουν κάποια οικονομική άνεσι, διδάσκουμε περισσότερο τα κοινωνικά καθήκοντα της οικοδοπορήσεως.

Άλλα έκτός αυτών των κατηγοριών ύποχρεί και μιά έλλη. Είναι τα κορίτσια που θα παντρευθούν άρχόντας και πρόκειται να κατοικήσουν εις την έξοχόν. Εδώ τα θεωρητικά μαθήματα έχουν έλαχιστην θέσιν. Ο περισσότερο χρόνος άποσπείδεται εις την πρακτικήν έξάσκησην της καλλιέργειας της γής, της καλοδοπορήσεως κλπ.

Μία κοινωνικοπονητική ύπόθεσις άποσχωρεί την έρευνάσιν αυτήν τα Παρισια έτα. Κατά το 1919 δύο Άγγλοι φίλοι, ό Άλβέρτος Σέβιουαρ και ό Έρρίκος Κάρμπερ, είχαν έγκαταστήσει εις το Παρίσι, έρημον έπειτα άφροσύνης, κατ' όλην ή άεαυφήν, διδάσκουμε κυρίως οικιακήν οικονομίαν. Πρέπει να έδωκεθύν πως να κατορθώνουν να τα βγάλουν πέρα και με λιγώτερα χρήματα. Αντίθετος στα κορίτσια που λόγω της κοινωνικής των θέσεως έχουν κάποια οικονομική άνεσι, διδάσκουμε περισσότερο τα κοινωνικά καθήκοντα της οικοδοπορήσεως.

Άλλα έκτός αυτών των κατηγοριών ύποχρεί και μιά έλλη. Είναι τα κορίτσια που θα παντρευθούν άρχόντας και πρόκειται να κατοικήσουν εις την έξοχόν. Εδώ τα θεωρητικά μαθήματα έχουν έλαχιστην θέσιν. Ο περισσότερο χρόνος άποσπείδεται εις την πρακτικήν έξάσκησην της καλλιέργειας της γής, της καλοδοπορήσεως κλπ.

Μία κοινωνικοπονητική ύπόθεσις άποσχωρεί την έρευνάσιν αυτήν τα Παρισια έτα. Κατά το 1919 δύο Άγγλοι φίλοι, ό Άλβέρτος Σέβιουαρ και ό Έρρίκος Κάρμπερ, είχαν έγκαταστήσει εις το Παρίσι, έρημον έπειτα άφροσύνης, κατ' όλην ή άεαυφήν, διδάσκουμε κυρίως οικιακήν οικονομίαν. Πρέπει να έδωκεθύν πως να κατορθώνουν να τα βγάλουν πέρα και με λιγώτερα χρήματα. Αντίθετος στα κορίτσια που λόγω της κοινωνικής των θέσεως έχουν κάποια οικονομική άνεσι, διδάσκουμε περισσότερο τα κοινωνικά καθήκοντα της οικοδοπορήσεως.

Άλλα έκτός αυτών των κατηγοριών ύποχρεί και μιά έλλη. Είναι τα κορίτσια που θα παντρευθούν άρχόντας και πρόκειται να κατοικήσουν εις την έξοχόν. Εδώ τα θεωρητικά μαθήματα έχουν έλαχιστην θέσιν. Ο περισσότερο χρόνος άποσπείδεται εις την πρακτικήν έξάσκησην της καλλιέργειας της γής, της καλοδοπορήσεως κλπ.

Μία κοινωνικοπονητική ύπόθεσις άποσχωρεί την έρευνάσιν αυτήν τα Παρισια έτα. Κατά το 1919 δύο Άγγλοι φίλοι, ό Άλβέρτος Σέβιουαρ και ό Έρρίκος Κάρμπερ, είχαν έγκαταστήσει εις το Παρίσι, έρημον έπειτα άφροσύνης, κατ' όλην ή άεαυφήν, διδάσκουμε κυρίως οικιακήν οικονομίαν. Πρέπει να έδωκεθύν πως να κατορθώνουν να τα βγάλουν πέρα και με λιγώτερα χρήματα. Αντίθετος στα κορίτσια που λόγω της κοινωνικής των θέσεως έχουν κάποια οικονομική άνεσι, διδάσκουμε περισσότερο τα κοινωνικά καθήκοντα της οικοδοπορήσεως.

Άλλα έκτός αυτών των κατηγοριών ύποχρεί και μιά έλλη. Είναι τα κορίτσια που θα παντρευθούν άρχόντας και πρόκειται να κατοικήσουν εις την έξοχόν. Εδώ τα θεωρητικά μαθήματα έχουν έλαχιστην θέσιν. Ο περισσότερο χρόνος άποσπείδεται εις την πρακτικήν έξάσκησην της καλλιέργειας της γής, της καλοδοπορήσεως κλπ.

Μία κοινωνικοπονητική ύπόθεσις άποσχωρεί την έρευνάσιν αυτήν τα Παρισια έτα. Κατά το 1919 δύο Άγγλοι φίλοι, ό Άλβέρτος Σέβιουαρ και ό Έρρίκος Κάρμπερ, είχαν έγκαταστήσει εις το Παρίσι, έρημον έπειτα άφροσύνης, κατ' όλην ή άεαυφήν, διδάσκουμε κυρίως οικιακήν οικονομίαν. Πρέπει να έδωκεθύν πως να κατορθώνουν να τα βγάλουν πέρα και με λιγώτερα χρήματα. Αντίθετος στα κορίτσια που λόγω της κοινωνικής των θέσεως έχουν κάποια οικονομική άνεσι, διδάσκουμε περισσότερο τα κοινωνικά καθήκοντα της οικοδοπορήσεως.

Άλλα έκτός αυτών των κατηγοριών ύποχρεί και μιά έλλη. Είναι τα κορίτσια που θα παντρευθούν άρχόντας και πρόκειται να κατοικήσουν εις την έξοχόν. Εδώ τα θεωρητικά μαθήματα έχουν έλαχιστην θέσιν. Ο περισσότερο χρόνος άποσπείδεται εις την πρακτικήν έξάσκησην της καλλιέργειας της γής, της καλοδοπορήσεως κλπ.

Μία κοινωνικοπονητική ύπόθεσις άποσχωρεί την έρευνάσιν αυτήν τα Παρισια έτα. Κατά το 1919 δύο Άγγλοι φίλοι, ό Άλβέρτος Σέβιουαρ και ό Έρρίκος Κάρμπερ, είχαν έγκαταστήσει εις το Παρίσι, έρημον έπειτα άφροσύνης, κατ' όλην ή άεαυφήν, διδάσκουμε κυρίως οικιακήν οικονομίαν. Πρέπει να έδωκεθύν πως να κατορθώνουν να τα βγάλουν πέρα και με λιγώτερα χρήματα. Αντίθετος στα κορίτσια που λόγω της κοινωνικής των θέσεως έχουν κάποια οικονομική άνεσι, διδάσκουμε περισσότερο τα κοινωνικά καθήκοντα της οικοδοπορήσεως.

Άλλα έκτός αυτών των κατηγοριών ύποχρεί και μιά έλλη. Είναι τα κορίτσια που θα παντρευθούν άρχόντας και πρόκειται να κατοικήσουν εις την έξοχόν. Εδώ τα θεωρητικά μαθήματα έχουν έλαχιστην θέσιν. Ο περισσότερο χρόνος άποσπείδεται εις την πρακτικήν έξάσκησην της καλλιέργειας της γής, της καλοδοπορήσεως κλπ.

Μία κοινωνικοπονητική ύπόθεσις άποσχωρεί την έρευνάσιν αυτήν τα Παρισια έτα. Κατά το 1919 δύο Άγγλοι φίλοι, ό Άλβέρτος Σέβιουαρ και ό Έρρίκος Κάρμπερ, είχαν έγκαταστήσει εις το Παρίσι, έρημον έπειτα άφροσύνης, κατ' όλην ή άεαυφήν, διδάσκουμε κυρίως οικιακήν οικονομίαν. Πρέπει να έδωκεθύν πως να κατορθώνουν να τα βγάλουν πέρα και με λιγώτερα χρήματα. Αντίθετος στα κορίτσια που λόγω της κοινωνικής των θέσεως έχουν κάποια οικονομική άνεσι, διδάσκουμε περισσότερο τα κοινωνικά καθήκοντα της οικοδοπορήσεως.

Άλλα έκτός αυτών των κατηγοριών ύποχρεί και μιά έλλη. Είναι τα κορίτσια που θα παντρευθούν άρχόντας και πρόκειται να κατοικήσουν εις την έξοχόν. Εδώ τα θεωρητικά μαθήματα έχουν έλαχιστην θέσιν. Ο περισσότερο χρόνος άποσπείδεται εις την πρακτικήν έξάσκησην της καλλιέργειας της γής, της καλοδοπορήσεως κλπ.

Μία κοινωνικοπονητική ύπόθεσις άποσχωρεί την έρευνάσιν αυτήν τα Παρισια έτα. Κατά το 1919 δύο Άγγλοι φίλοι, ό Άλβέρτος Σέβιουαρ και ό Έρρίκος Κάρμπερ, είχαν έγκαταστήσει εις το Παρίσι, έρημον έπειτα άφροσύνης, κατ' όλην ή άεαυφήν, διδάσκουμε κυρίως οικιακήν οικονομίαν. Πρέπει να έδωκεθύν πως να κατορθώνουν να τα βγάλουν πέρα και με λιγώτερα χρήματα. Αντίθετος στα κορίτσια που λόγω της κοινωνικής των θέσεως έχουν κάποια οικονομική άνεσι, διδάσκουμε περισσότερο τα κοινωνικά καθήκοντα της οικοδοπορήσεως.

Άλλα έκτός αυτών των κατηγοριών ύποχρεί και μιά έλλη. Είναι τα κορίτσια που θα παντρευθούν άρχόντας και πρόκειται να κατοικήσουν εις την έξοχόν. Εδώ τα θεωρητικά μαθήματα έχουν έλαχιστην θέσιν. Ο περισσότερο χρόνος άποσπείδεται εις την πρακτικήν έξάσκησην της καλλιέργειας της γής, της καλοδοπορήσεως κλπ.

Μία κοινωνικοπονητική ύπόθεσις άποσχωρεί την έρευνάσιν αυτήν τα Παρισια έτα. Κατά το 1919 δύο Άγγλοι φίλοι, ό Άλβέρτος Σέβιουαρ και ό Έρρίκος Κάρμπερ, είχαν έγκαταστήσει εις το Παρίσι, έρημον έπειτα άφροσύνης, κατ' όλην ή άεαυφήν, διδάσκουμε κυρίως οικιακήν οικονομίαν. Πρέπει να έδωκεθύν πως να κατορθώνουν να τα βγάλουν πέρα και με λιγώτερα χρήματα. Αντίθετος στα κορίτσια που λόγω της κοινωνικής των θέσεως έχουν κάποια οικονομική άνεσι, διδάσκουμε περισσότερο τα κοινωνικά καθήκοντα της οικοδοπορήσεως.

Άλλα έκτός αυτών των κατηγοριών ύποχρεί και μιά έλλη. Είναι τα κορίτσια που θα παντρευθούν άρχόντας και πρόκειται να κατοικήσουν εις την έξοχόν. Εδώ τα θεωρητικά μαθήματα έχουν έλαχιστην θέσιν. Ο περισσότερο χρόνος άποσπείδεται εις την πρακτικήν έξάσκησην της καλλιέργειας της γής, της καλοδοπορήσεως κλπ.

«Εγινε τελευταίως, λόγος περί λειτουργίας εις την Γερμανίαν σχολών, που ποσοποριστικά άναύνουν τα κορίτσια διά τα μέλ- λοντα σούγα κά των καθηκόντων. Και όμως το πράγμα δέν είναι νέον. Μιά τέτοια σχολή λειτουργεί και ό δε διαπλάσσεται από άνωτατάς περιπτώ. Κ' α) που, άν άνα πότε; Όχι στην Εύρώπη ή στην Άμερικήν, άλλα στην Ιαπωνίαν!

Η σχολή αυτή διδάσκει εις τας μαθήτριάς της την δεσπολινικήν τέχνην να έπιτυγχόνουν ο υν το μάς, μ ο υ μ το κριμφορ με τα πού οικονομικά μέσα, να μαγειρεύουν, να περιποιούνται τα παιδιά, να διορθώνουν ή και να ρίβουν έδωλάτι, να περιποιούνται τα άσθη, κα

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΛΟΝΗΝ

Έφευρέσεις όμως... Πρωταπριλιάτικες

Η ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ έδωσε πάλι άφορη στον κόσμο να πη ψάματα... σάν να μην έλεγεί! Άλλα τα ψάματα της Πρωταπριλιάς είναι άθρα, χωρίς κανένα άλλο σμπάρον από το να φερουν λίγη ευθυμία στη σημερινή απαιτοδοξία του κόσμου και επομένως συγχωρητά, όταν μάλιστα είναι ξέινα. Και το περίεργό είναι ότι τα περισσότερα, όσο άπιστευτα, όσο φανταστικά κι' αν είναι, γίνονται πιστευτά. Γιατί; Γιατί ανταποκρίνονται σε κά-

μιά, μύτη Ναπολέοντειος, ή μνίσια άνασκαρμένη προλήτικιά κι' ανήσυχα. Το κραιγίονι του ρούψ για τα χείλη καταργείται. Μιά έννοια με μιά άκίνητη φυσική ουσία τα κρατεί δια- πόρφυρα επί μιά έβδομάδα. Αποχρώσεις κατά βοή- λην. Έτσι οι κυρίες απαλλάσσονται από την άνη- σχία και το διαρκές μακιγιάζισμα. Ειδικά μηήνυμα ύπλησις δίνει όραση σχήμα στα χείλη, αν δεν σάς άρσση από το που έχουν.

Άλλα για την 1η Απριλίου ά- νηγήλθραον εις την Βουδαπέ- στην και τα άγναινα ενός νέου Ίνστιτούτου Καλλονής, επί νέων έντελώς βάσεων. Εις το Ίνστι- τούτον έγγράφονται μαθήται και μαθήτριά πάσης ηλικίας. Μιά άπο τις τάξεις της Σχολής αυτής θα είνε ή τάξη ή άφορημένη στο γέλιο: Κάθε πρόσωπο πρέπει να έξωη να γελά σύμφωνα με τον σχηματισμό του προσώπου του, το έπαγγελιά του, τον χα- ρακτήρα του. Γι' αυτό ύπάγει ή θεωρητική διδασκαλία. Έπειτα ύπάγει και το σχετικό μηχανή- μα, που εφαρμόζεται στο πρόσω- πο και κανονίζει την σωστή γο- νία του γέλιου που καταμετρεί- ται κατά μοίρας με το «γελωτόμε- τρο». Κατά το διάστημα των μα- θημάτων, μαθήται και μαθήτριες θα φορ-νούν αυτό το μηχανήμα.

Ένα άλλο όνειρο της άνθρωπότητας βρήκε την πραγ- ματοποίησή του για μία μέρα, άλλωστε μονάχα. Όλοι μας, άνδρες και γυναίκες, που ή φτώχη δεν μας έχει χαρίσει ένα όραση άνάστητα, όνειροεισμένα τον τρόπο που θα μπορούσαμε να ψηλάσουμε. Και νά: Ό Αμερικανός καθηγητής Μάκ Φάιντεν έσπεινε να είδο- ποιήση του: κοντούς όλου του κόσμου, ότι τόσο στο εργαστήριό του στην Νέα Υόρκη, όσο και στα ύπο- καυστήριά του στις χριώτερες πόλεις της Εσθονίας, με μερικά άσκήσεις στη συσκευή που έκτεντροτε τελευ- ταιώς, μπορούν να ψηλώσουν ως 8, 12, 15, 20, 24

γελωτόμετρον κανονίζει το μειδίαμα και το γέλιο.

ποιους ένδοξους πόθους μας, που θα θέλαμε να τους ίδουμε να πραγματοποιούνται. Κι' όταν προσφέρνεται με τέτοια, έαν έχουν βοήθια της φαντασίας, πως να μη γίνον πιστευτά; Κάθε έφημερίς, κάθε περιοδικό σ' όλον τον κόσμο, ειδικά και 'Αμερική, έδωσαν καθήκον του να σερβίρη και από ένα ψάμα στους άνα- γνάστες του. Άλλα, φαίνεται τα ψάματα που «πια- σάν» περισσότερο ήσαν εκείνα που άφορούσαν την καλ- λονή των γυναικών. Νέες έφευρέσεις στο έπιπλο των καλλονών! Νέες ανακαλύψεις στο έπιπλο της Αι- σθητικής Χειροουργίας! Και ποιά γυναίκα δεν θα ήταν

Η ύποψηφια «ατάκη» παίξει στέ στίτη της. Οι διευθυντά της Κινηματογραφικής Έκταρείας πα- ρακολουθούν με τό μηχανήμα της τηλεεράσεως, κρίνουν και άποφασίζουν.

πρόθυμη να πιστέψη κάτι που θα της πραγματοποιούσε τον πιο δυνατό της πόθο; Ένα Γερμανικό περιοδικό παρέθεσε σειρά νέων έ- φευρέσεων περί τελειοποιήσεως της καλλονής για τας άναγνώστριάς του. Ίδού μερικά: 'Επιθυμείτε δύο λακωνία στα μάγουλα, που θα κάνουν το γέλιο σας πιο γοητευτικό άδελφί; Ορίστε ή νέα έφεύρεση: Ένα μαλάκι έλαστικό, δύο βελόνες που βιδώνον στο μένος που θέλετε, σφίγγετε αυτό το μηχανήμα στο πρόσωπό σας κάθε βράδυ επί όκτω ήμέρες και την ενάτη χει- ρολάτε με δύο λακωνία στα μάγουλα, γέματα βελήγη- ρο και άποφασίζετε.

Η μύτη σας δεν σάς άρέσει; Τίποτα πιο εύκολο. Δοκιμάστε την τελευταία μέθοδο του Χόλλινγουντ. Οι καλλιτέχνιδες του κινηματογράφου «πιάθουν» — είναι ή κυριολεξία — τη μύτη τους κατά βοήθην. Μιά κομμάτσικα βουτηγμένη σ' ένα ειδικό φάρμακο, καθιστά τη μύτη τόσο εύπλαστη, που με ένα έλαφρό μασάζ της δίνουν ό,τι σχήμα θέλουν: Μύτη Άλλανική, μύτη Ρο- βέρτου.

έκατοστόμετρα, ανάλογος της θέλησώς, της άντοχής και της έπιμονής που θα θέξουν. Άλλα οι Πρωταπριλιάτικοι ψευδοδολοί δεν έβλασαν και τη φωνή των γυναικών. Θέλετε να άποφασί- σετε άραία, μελαγχολή, σσημητική φωνή; Είδοτε τραγου- δίστρια και θέλετε να καλλιτερέσετε τη φωνή σας; Η μήπως από μεσοφωνές που είδοτε θέλετε να κερδί- σετε μερικά «ότες», περισσότερη διάγνεια, να γίνετε ύψωφανος; Ό Ιατρός Πλάιην έφευρε ένα ειδικό μασ- σάζ, στούς μύς του λαιμού, με το όποιον επανηγνώνται όλα αυτά τα λημπρά άποτελέσματα. Ίδού και ή σχε- τική φωτογραφία.

Και τώρα, αγαπητές άναγνώστριες, που διαβάστε όλα αυτά τα θαυμαστά πράγματα, διερωτάσθε σίγουρα: Και γιατί να μην είναι αλήθεια; Γιατί τάχα να εί- ναι μόνο πρωταπριλιάτικες ψευτείες; Τάχα λίγα άπίστευτα πράγματα είδαμε να πραγματοποιή ή έπιστήμη;

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΕΙΟΥ

ΠΩΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Έλ. Παρχαλίδου: «Το χτένισμα»

νοκας άσπαστει μερος ενός συνόλου και το σύνολο αυτό μπορούμε να πούμε πως δίνει μια ιδέα της Έλλάδος, που μωχθεί στον άγρο και στην πόλη, της Έλλάδος που λούζεται από φώς, ήλιο και θάλασσα, της ήθουρασμένης Έλλάδος.

Το περιοδικό μας που παρακολουθεί βή- μα προς βήμα κάθε έκδηλωση γυναικεία γαρτιά με περιφάνεια την συμβολή των γυναικών στην Έκθεση αυτή που όχι μόνο δεν λείπουν εκεί μέσα άλλα και γεμίζουν ποιητικά και ποσοτικά τα τέσσαρα τμήμα- τα της Έκθέσεως: το ζωγραφικό, το γλυπτι- κό, το γραφικό και το διακοσμητικό.

Τριάντα μία γυναίκες ζωγράφοι, από τις φησιμμένες πια καλλιτέχνιδες μας που μας γοητεύουν όποιος ή Άγλαία Παππά, από τις ήδη γνωστές στο κοινό μας, Άθηνά Ταρασού- λη, Άλεξάνδριδου, Στεφανοπούλου, έως τις νέες που έβκινουν με τις καλλιτερες ύ- ποσχέσεις για το μέλλον, Ζίκα Παγκάλλου, την Καύλα Μπεκιρίνη, την Οικονομίδου, την Λεοντορίδη, την Παρασκευαίδου, την Πα- σαλίδου και τόσες άλλες, κάθε μία με την προσωπικότητά της, κάθε μία με τις ύποσχέσεις της για μια ούραση έκπληξη για μια αύραση δημιουργία δυνατή, έμ- πνευσμένη, πλούσια, νέα.

Στο γλυπτικό τμήμα αντιπροσωπεύουν έ- παξίως το γυναικείο φύλο ή Μπέλλα Ρα- φοπούλου με ένα πέτρινο άγαλμα της «Α- νοεί», ή Αργυροπούλου με ένα «γυμνό» σε πέτρα και ή Πίτσα Χρυσογούδου με «γυ- μνό» σε μάρμαρο και με μια «κεφαλή γυ- ναικός» για την όποια της σφίγγουμε με συγκίνηση το χέρι. Μας θύμισε τον Ντε- στικό, μας θύμισε την νέα δυνατή γυναίκα που δεν είναι πια κοίκα, άλλα δημιούρ- γη άποψος στην κοινωνική ζωή.

Το διακοσμητικό τμήμα (έκτος δύο άνδρων) το γεμίζουν όλο οι γυναίκες. Η κυρία Διαμαντοπού- λου με την ώμορφη έργασία των σμάτων της, ή κυρία Βέμπερ —

Γκρόμαν με την λεπτή έργα- σία της έπάνω σε μάλαμα, ή δεσποινίς Παρασκευαίδου με την φινιά και μελετημένη έργασία της έπάνω σε γυαλί, ή Πετρεά Αικατερίνη με τις ποικιλίες της και ή νέα καλ- λιτέχνις μας Φρόσω Ευθυμί- άδου, πρωτότυπη, φινιά, έ- κλεκτική που τραβά τον περισ- σότερο κόσμο με τα κεραμει- κά «ζωάκια» της, καστοκά- κια, γυαδοράκια, μισοσφρα- κια, έλασφονία κλπ. Το νέο είδος κεραμεικής που πα- ρουσιάζει ή δεσποινίς Ευθυ- μιάδου είναι αξιο μεγάλης προσοχής, γιατί μας δίνει πολλές ώρατες ύποσχέσεις για το μέλλον.

Όλη αυτή ή σειρά των μι- κρών ζώων έχει σαν είδος μια πρωτοτυπία και δίνει μια συγκίνηση καλλιτεχνι- κή. Άλλα ζωάκια «εκπέτοι- ταν» άλλα είναι μελαγχολι- κά και άλλα ξένοιαστα βαρ- ρει κανείς πως θα τα δη να τρέξουν στα πλούσια λειβά- δια. Και ή πρωτοτυπία αυτή δεν περιορίζεται στο θέμα και στην έκφραση, άλλα ά- πλώνεται γενικά στην τεχ- νουργία που πλάμα άναστή- τε, έξικνιά, και άδοσφορεί για την λεπτομέρεια, χωρίς να παύη να πατά στο στερό έδαφος που έδωσαν στην καλλιτεχνίδα ετών σπουδές στη Βιέννη.

Το «πιάτο» Μοτίβα για συντριβάνι το «κακάτι», και ή «Γιαπωνεζούλα» μας δέιν- νουν μια σφοδρή ιδέα της ποικιλίας έργασίας που άπα- ραγορεύει την νέα μας καλλιτε- νίδα.

Το είδος αυτό της κερα- μεικής πρέπει να το προσέ- ξουν όλες οι γυναίκες γιατί δεν νομίζω πως μοντέρνο στίτη μπορεί να διακοσμηθή καλλιτερά.

Η νέα γραμμή της άρχι- τεκτονικής άπατεί την κερα- μεική διακόσμηση. Αυτή της παριάζει, αυτή την συμπλη- ρώνει, αυτή που είναι πα- λιά όσο ο άργαίος πολιτι- σμός μας που ολ άνεδείξει και νέα όσο οι συνέλεις των Λεοκρομμυζιέ και του Περσέ οι όποιοι την θέλουν [ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 23 ΣΕΛ.]

Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ ΜΑΡΥΖ ΜΠΑΣΤΙΕ

Δέν αίσθάνθηκε ποτέ φόβο για την κόρη της!

ΜΙΑ Γαλλίς δημοσιογράφος έπισκέφθη την μη- τέρα της διασημής άεροπόρου Μαρύζ Μπαστιέ και περιγράφει, ως έξης αυτήν την ένδιαφέ- ρουσα συνάντηση: Ένα διαμέριμα, ψηλά, κρημασμένο θάλασε κανείς στον ορσανό. Στους τοίχους γεωγραφικοί χάρτες, ώ- κειανοί και μαρμαρινές έρηδες. Έτσι είναι, το γήινο κα- ταφύγιο της Μαρύζ Μπαστιέ: Άνατολικά το άπειρο. Έδω, σ' αυτό το άπλο στένιτιο ή ή όταν δεν διασπεί- ρει τα στήναρα έξωλη που όνύσσαν «Βασίλισσα του Νο- τίου Ατλαντικού».

Δέν ήβρα όμως γι' αυτήν. Και ίσως είναι πιο τα- ραμένη που περμένο, όχι την ήρωίδα με την θαυμα- στη, τόλη, άλλα την Καν Μπαστιέ, την θαυμασταν γυ- ναικα που φέρνει στους ώμους της την πιο βαρεία εύ- θύνη: Να είναι μητέρα μιας ήρωίδος. Άλλά μου σπε- πώκουν τις άγωνίες, τους φόβους, τις άνησιές της, τις πυρετώδεις ώρες που θα περμένη το τηλέφωνο, ά- νιχνη να προσπαθήση το πολυπόδι παιδί της που ή ή με τέλει περιπέτεια και που θα ήθελε να κρατήσει στην άγκαλιά της σαν ένα φράσκαμένο παιδί.

Νάτην, σερνή και ήρεμη. Άστρα μαλλιά, γλυκά και γαλήνια μάτια: Μοιάζει μ' όλες τις μητέρες του κόσμου. Το μειδίαμά της με ένθροονει και δεν διατά- ζω να την ρωτήσω τι αίσθάνθηκε όταν ή Μαρύζ άπεφά- σισε να έπιχειρήση ούλομωχη την πτήση του Νοτίου Ατλαντικού.

—Τι αίσθάνθηκε, λέει έσπληρη... Μά ήμουνα πολύ εύχαρισμένη.

—Να μία άσπρηρε που σίγουρα δεν περίμενα. —Πώς... δεν φοβήθηκε; —Φαίνεται σάν να μη καταλαβαίνω. —Νά φοβήθη;... Γιατί; —Άλλά... Ό κίνδυνος... —Ήθερα πως, αν ή Μαρύζ έπιχειρεί αυτή την πτή- σι, θα πη πως είναι σίγουρη για τον έαυτό της. Μου άρκοισε πως αυτή είχε άπώλη πείση στο άποτέλεσμα. —Μπαράδω, κυρία, έχετε άρρωος... —Θάρρος! Όχι, έρε πως ό,τι έπιχειρεί ή κόρη μου το έχει σκεφθή καλά... Δεν άφνει τίποτα στην τύχη.

Επιμένω: —Άλλά ο αντίθετος άνεμος που ύφόνεται ξαφνι- κά, ή αήληχ!... —Η Μαρύζ το είχε σκεφθή όλα αυτά! —Και το άποροδόση; —Η Καν Μπαστιέ με κυττάει με λίγη περιφρόνηση σάν να μην ή- ξερε τί έβγα.

Δέν άπαρα άποροδόση για την Μαρύζ. Φαίνεται πως δεν την έξερε καλά. Είχα τόση εμπι- στοσύνη που θα έρευνα μαζί της, ότι για να διατρέξω κινδύνους— αυτό δεν είνε της ηλικίας μου— άλλα άπλοήματα για να περάσω τον Ατλαντικό.

Κι' έφανικά, μπροστά σε τόση άσφάλεια, ένόσους που είνε αρ- νει άσπρη αυτή την γυναίκα νο- μίζοντας την φοβισμένη άνησση, δυνατισμένη...Πόσο την έμψύ- νει, ή αλόνητη πίστη της!...Εί- νε ένα ζωντανό παράδειγμα από τα θαύματα της ηρωικής στο- γής. Αγαπά τόσο την κόρη της, την θανατεί με τόση άσφαλή τρι- σερότητα, που ή άσπρη αυτή η- να ως και την ιδέα, την άπορία του κινδύνου.

Την έρεει, την Μαρύζ της! Έρεει καλά πως δεν μπορεί να της σπείη τίποτα, γιατί είνε ή Μαρύζ, δηλαδή ένα όν λογικό, εύρης και ψυχραιμό, γιατί ή Μαρύζ δεν μπορεί να άπαθήσθ.

Η Μαρύζ της είνε τόσο άσφαλή και τόσο άσπρη, που ή μου ή ρωτή πράξις δεν είνε γι' αυτήν παρά ένα πολύ άπλο πράγμα.

Λοιπόν γιατί να φοβήθη τον κίνδυνο; Γιατί να έχη άνησι- χίες και άγωνίες; Το μόνο που έχει να φοβάται αυτή ή μαμά είνε μήπως ή μωρή της δεν είνε καλά σκεπασμένη, μήπως κρυλο- νήση, μήπως έξει κάτω στη μαρμύρη αυτή χώρα... τέ- λος, τις έννοιες όλων των μαμάδων. Είναι το χαρακτηριστικό κάθε μαμάς αγα- πής και ή μητέρα αυτή είνε ή πιο μεγάλη ή πιο ά- κίνητη άπ' όλες—να έχη άκίνητη άκίνητονη. Η Παρέδης δεν θα έλαβε σίγουρα για τον Ίπσου, παρά στην πρώτη βαρβάρια του Γολγοθά, κι' άσφα, ως το τελευταίο δυνερόλετο θα περμένη το βαήμα που θα τον άπελευθέρωνε.

Η μητέρα της Μαρύζ Μπαστιέ είναι μια μητέρα ευ- τυχημένη. Ίσως, άναμνήστη, να έχη το σκοτεινό αίσθημα ενός καθήκοντος πιο μεγάλου από το να θέλη, με ένοιαμό, να κρατή κοντά της το παιδί της. Δεν θα ελπίη, από φόβο, την άφροσύνα στο να της κάψει της, άλλα, αντίθετα, θα της δώση με την άσπρη και την πίστη της, την θαμνάση αυτή δύναμη που είναι ή άσφάλεια.

Έπειτα, δεν μπορούμε να φαντασθούμε ποτέ πως

ή καταστροφή μπορεί να κυττήση τα όντα που περι- βάλλουμε, που προστατεύουμε με την άσπρη μας. Ό νοός μας άρνεύεται να παραδεχθή μια τέτοια άδυσία. Τα όντα που άνασπεί είναι άπορόβλητα και ζούν τόσο έντονα μέσα στην καρδιά μας, που μας φαίνεται πως τα έξο- τερικά κυττήματα δεν μπορούν να φθάσουν. Δεν θα ξε- χάσω ποτέ την έκφραση της καταπλήξεως που είδα, δεν είναι πολλές φορές στα μάτια μιας μητέρας, στην όποιαν άνήγγυεταν πως ο γιος της σκοτώθηκε για μια νύ- κτη.

Η Μαρύζ Μπαστιέ

ναίσα. Δεν έννοοισες... Δεν ήθελε να έννοήση... Δεν μπορούσε να έννοήση. Για να έννοήση, έρεπε να κατα- νιχρή την κατάληξη της ή άπελπίσια. Αν δεν ήταν έτσι, δεν θα ζούσαμε τρέμοντας διαρκώς; Σκέπτομαι όλα αυτά μπροστά στην ήμισυμένη κυ-

Η διάσημη άεροπόρος και ή μητέρα της.

ρία με το τόσο γλυκό όλίγμα που νοός μου με τόση ήρωική, άνημα στα τόπια, στους μαρτυρούς για τους, στα χυσιά μαλλιά, στις μινιατορές των έλ- δων άεροπλάνων που γεμίζουν το στένιτιο όπου ή Μα- ρύζ μένει τόσο λίγο, και αίσθημα ξαφνικά την έπ- θύνα να την φίληση. Δεν τομώ, άλλα της λέω: —Πόσο θα είδοτε ύπερήφανη για την κόρη σας!

—Αν είμαι ύπερήφανη!... Άλλα ύπαιρη και πολύ δύναμης... Όλες αυτές οι ώρατες έρετες, όλες αυτές οι τέλει που όργανώνουν πως τιμήν της, κάθε φορά που γυρίζει από κάποια μεγάλη πτήση. Κι' έ- νω κατά το διάστημα αυτό, δεν την βλέπω... Δεν την έχω δική μου μία στιγμή!

Κατά σας το είπα: Μιά μητέρα όπως όλες οι άλλες, καθόλου διαφορετική από τις άλλες, δηλαδή: συ- τό που είναι το πιο άπλο και το πιο ήρωικό στον κόσμο.

Ο ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ ΝΤΙΚΕΝΣ

ΖΟΥΣΕ κάποτε, σε μία πολύ μικρή πόλη μακριά από το Λονδίνο, ένας μικρός άνθρωπος, ονόματι Ναθαναήλ Πίπιν, βοηθός του ιερέως της μικρής εκκλησίας και κατοικούσε σ' ένα μικρό σπίτι, στο «Χάι Στρίτ», πέντε λεπτά μόλις από την ενορία.

Η δουλειά του ήταν να διδάσκει τα μικρά αγόρια του χωριού κάθε μέρα από τις έννέα το πρωί, έως τις τέσσερες το απόγευμα. Ο Ναθαναήλ Πίπιν ήταν ένας ήσυχος, απειραχτός, ευγενικός άνθρωπος με γλυστή μύτη και λίγο στροβίλο πόδια.

Τον καιρό του τον μοίραζε μεταξύ έσκληρσ και σχολείου και πάντοτε αφιέρωνε πώς στον κόπο, δεν άφηγε εξαιρέσεις, ειδικά πως από τον Ιούλιο, ούτε και καλύτερο κτίριο από το σχολείο του.

Μία φορά, μονάχα μία φορά στη ζωή του ο Ναθαναήλ Πίπιν είχε δει έναν δεσπότη, έναν αληθινό δεσπότη με πλούσια φαρδιά μα νιχία και καμπαρίτζι. Τον είδε να περπατάει από τον άουσε να μιλάει τέτοια συγγενή τον έπαισε, που υποκρινόταν συνεχώς σε πρόσωπο που ο δεσπότης έβλεπε το χέρι του και τον παρατηρούσε.

Αυτό ήταν το πιο μεγάλο και σοβαρό έπεισόδιο στην ήσυχη ζωή του Ναθαναήλ Πίπιν. Έως εκείνο το κομμάτι ζωής του, που καθώς έβλεπε έξω από το παράθυρό του προσπαθώντας να λύσει ένα πρόβλημα προσδοκώ, συνήθιζαν να μιλούν με τον φοιτητή πρόσωπο της Μαριέας Λόμπς, της μοναχίσσας του πλούσιου γέρο - Λόμπς, του μεγαλύτερου σπουδαίου της περιούσιας. Από τότε τα μάτια του μικρού Πίπιν άλλο δεν νόησαν πάλι και μετά την ενορία, πάλι να δουν το πρόσωπο της Μαριέας. Και την καλύτερη τόσο επίσημη και τόσο γλυκή, και η Μαρία τον αντιμετώπιζε με μία μέρα και τραβήχθηκε από το παράθυρο.

Όλα αυτά θα μπορούσε να είναι πολύ φουκά. Έλατε όμως που στο μυαλό του μικρού μας Ναθαναήλ σφηνώσε η ιδέα, πως και καλά ήταν δυνατόν αυτός να ζητήσει την μοναχοσύνη του πιο περιβόητου πολιτή της περιούσιας του γέρο - Λόμπς, που ζούσε αν ήθελε και το χωριό διάλυσε και τους ανθρώπους του, του γέρο - Λόμπς, που ο κόσμος μιλούσε για τα μυθικά πλούτη, που έφτανε στους τσίγγους το σπίτι του μέσα σε ουδερένια κασέλα, και για τις καταθέσεις του στην Τραπεζία, και για τα άσημα και μαλακάνια σερίβια του και για όλο το δίκιο του που έλεγε πως θα το έδινε στην κόρη του όταν έφτανε ένα γαμπρό της άρεσκείας της. Για σκεφθείτε, λοιπόν, πόση και σπουδή προς τα εκεί τα μάτια του.

Τι έβλεπε, τι γυρεύετο όμως; Ο γέρος Λόμπς, που ο Ναθαναήλ είχε άλλοι δυο ή τρεις φορές να τον έμπαιναν να δει να παίζει.

Εάν και κατά φαντασίαν υποπτεύονταν ο γέρο - Λόμπς ο Ναθαναήλ Πίπιν έτρεφε μία τέτοια ιδέα, μπορούσε να γυρεύει και το σχολείο και το σπίτι του και να εξαφάνιζε από τις γλές το πρόσωπο του μικρού μύστε Πίπιν. Α, οίκος ήσαν τι θείο γινόνταν ο γέρο Λόμπς όταν ταλαιώνει ναυαγία να τον θέσει, αλλά και πως ταλαιώνει!

Όσο τόσο να που κάθε μέρα ο Πίπιν κοιλούσε στο παράθυρό και έκανε πως διάβαζε, ενώ τα μάτια του γύρευαν να δουν στο πρόσωπο της Μαριέας τον ήλιο. Μία μέρα φάνηκε και η Μαρία στο δικό της παράθυρο μ' ένα διόλο κι' αυτή. Η Μαρία του Ναθαναήλ πήγε να σπάσει. Και έμεινε εκεί έτοιμο ώρες.

Εκείνος την έβλεπε όταν διάβαζε. Μά όταν γυριζε προς εκείνη τα λαμπρά της μάτια, παρήκε και έκανε πια κάθε αίσθησι του κόπο.

Μία μέρα έλαθε πάλι ο γέρο - Λόμπς έλεγε κι' είχε το σθένος να στείλει ένα φίλο της Μαριέας. Κι' αυτή αντί να του κλείσει το παράθυρό να εμποδίσει τα μάτια της να δουν... πια φίλια του, του χαμογέλασε. Αυτό έκανε το νέο να πιστέψει πως δεν έπρεπε να μείνουν έτσι τα πράγματα, αλλά έπρεπε να ξεμυθύν.

Την άνοιξη της Μαριέας Λόμπς δεν ταίριαζε σε άνθρωπος να την αντιμετώπιζε: μάτια, μύτη, γλώσσα, γέλιο καθόλου από ημεσώνες κι' αυτόν

τον άγριο πατέρα της και τον έκανε να υποτάσσεται στα καριότια αυτής και της εξαδέλφης της της Καίτης.

Η Μαρία του Ναθαναήλ πήγε να σπάσει μία μέρα που είχε τις δυο εξαδέλφες σε περίπτωση, καμιά διακοσμία δόγμα, μακριά του. Αν και μία νύχτα πια δεν κοιμήθηκε άλλο, παρά πως όταν αντιμετώπιζε την Μαρία Λόμπς, θα της πη τον έρωτά του, τώρα τα είχε χαμένα, όλο του το αίμα είχε ανέβει στο κεφάλι του, προς διάνη τον αδύνατον πόδιον του που έτρεχαν συνεχώς κάτω από το κορμί του. Όταν έκεινες σταματούσαν για να κινήσουν ένα λουλουδάκι ή ν' ακούσουν ένα πουλί, σταματούσε και αυτός σαν να τον παραφρονούσαν, γιατί σκεπτότανε τι θα έκανε εάν γυριζαν εκείνη την στιγμή και βρισκότανε πρόσωπο με πρόσωπο με τον γέρο Λόμπς και παρ' όλον αυτό το φόβο του, δεν τ' άφηγε δίπλα τους. Όταν περπατούσαν γρήγορα έτρεχε κι' αυτός, όταν σήκωναν για να έκανε το δίκιο, κι' όταν σταματούσαν, σταματούσε.

Άρχισε πια να βραδιάζει και θα γυρίζαν πίσω, αλλά η Καίτη με τα ποτηράκια της μάτια γύρισε κρυφά, κρυφά προς τον Ναθαναήλ Πίπιν και τον έγνεψε να πλησιάσει. Για μία στιγμή πήρε θάρρος και σαν τρελλός γρηγόρησε το δίκιο του κι' έτρεξε και γροντοέπαισε στην γωνία της Μαριέας και της έλεγε πως θα μαγαρώσει εκεί εάν άφηνε την άσπρη του. Η Μαρία συμπαρόντα τα γέλια της, αλλά η Καίτη έζήτησε δυνατά, ενώ το αίμα του Ναθαναήλ, πήγαινε να τον πνίξει.

Για μία στιγμή κάτι ψιθύρισε η Μαρία στ' αυτί της Καίτης και η Καίτη το μετέδωσε στο Ναθαναήλ Πίπιν. «Η Μαρία, λέει, ότι ο γέρος σας, την τιμή εξαίρετη, αλλά η Μαρία και η κόρη της είναι πολύ χέρια του πατέρα της κι' αυτός θα τα διαλέξει. Όε τόσο, κανείς δεν μπορεί, να μείνει ανύπαντρος εμπρός στις χάρες σας κυρία Πίπιν».

Όλα αυτά και ο γυριμός στο σπίτι συνο-

Η ανάτροφη των παιδιών

ΑΠΟ ΤΟ ΒΒΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΠΗΛΕΟΔΩΠΗΣ ΔΕΛΤΑ

ΕΤΥΧΕ να δω τα δυο ακόλουθα χαρακτηριστικά περιστατικά.

«Ένα Έλληνοπούλι ήταν μαζεμένο από μικρό στην τιμωρία και στην έμπιστοσύνη. Μία μέρα, που έλειψαν οι γονείς του από το προπάλι και το παιδί, έζη χρονιά μόνι, κούτασε με λαχτάρα ένα ασημένιο γλυκό, που, ή δεικ του που έδωσε ένα κομμάτι λέγοντας: «Α, δες! Δεν είναι έδω ή μαμά σου, γέω διατάζω» και σήμερα σου έμπιπτο να φάς. Το παιδί κοινοποιούσε, έστιασε εμπρός στον περσιόμο, με ή τιμωρία του μικρού και εσπάζοντας είπε: «Είμαι άσχημο, δες, να μου λες να κόμω εκείνο που δεν θέλει η μαμά μου». Και άρνηθηκε να φάει.

«Άλλο Έλληνοπούλι, δέκα χρονών, τιμωρήθηκε μία φορά, τόχα πως έστιασε ένα βράδυ, που του είχαν απαγορεύσει ν' άνοιξη. Το παιδί ούτε διαμαρτυρήθηκε, ούτε έκλιμα, ούτε δικός ζήτησε τη συγχώρησι, όπως το σκεφθείς. Και πήγε να κοιμηθεί. Η διακοσμία του άπαρτος γι' αυτό, και το ξεμολόγησε τότε, με μόνο τότε το παιδί έστιασε στα κλάμματα, «Πως μπορούσα να ζητήσω συγχώρησι», είπε, «αφού το βράδυ δεν το έστιασε γέω».

Το είχε σπάσει το αδελφάκι του κι' αυτό γύρευε να το ξανακολλήσει, όταν το είδε η μητέρα και το τιμωρήσε. «Και γιατί είδα μιλίες;», ρώτησε η διακοσμία. «Θα πρόδινε το αδελφάκι μου, αποκρίθηκε το υπάκουο παιδί».

Την άλλη μέρα ο πατέρας διηγήθηκε εμπρός στα παιδιά του μίαν ιστορία όπου οι νεφέρες, αλλάζοντας όλην τα πρόμαχτα, έδινε με μίαν καταλάβουν τα παιδιά πως

δία της Μαριέας, έμειναν το Ναθαναήλ να μην κοιμηθεί από την χαρά του, και να στριφογυρίσει όλη νύχτα στο κρεβάτι κάνοντας όνειρα.

Την άλλη μέρα, καθώς έφτανε ο γέρο - Λόμπς, η ποτηρή εξαδέλφη έγινε στο παράθυρο και τον έκανε στήματα και νοήματα και τέλος κατάλαβε πως ο γέρο - Λόμπς δεν έτρεχε, κατόπιν έφανε με δέκα μουσουλμάνες, οι οποίες παρουνίσσε ή υπηρέτρια και ζήτησε την πίστα του, ενώ φιλούσε την κόρη του. Έως έδω τα πράγματα πήγαν καλά. Τώρα όμως έπρεπε να βρεθεί η πίστα. Τα κορίτσια άδελφαιναν, κατέβαιναν, κουνάβη ή πίστα. Ο γέρος σπρώχνει να ψάλλει. Ο Πίπιν που είχε δει με δύο του πόδια παράλληλα τάνοιους έφτανε να χτυπήσει το ένα επάνω στο άλλο, με την διάθεση να γίνουν σκόνη, και να εξαφανισθούν.

Εν τώ μεταξύ ο γέρος θέλησε να πη στην άποψη του. Ο αδύνατος Ναθαναήλ Πίπιν τραβούσε την πόρτα προς τα μέσα, στην αντίστασι όμως με μία σφοδρά άνοιξε και βρέθηκε εμπρός στον Ναθαναήλ Πίπιν που έτρεχε από κεφαλή μέχρι άκρον. Διάβολο!

Ο Λόμπς τον έπαισε από τον γασά και τον πέταξε έξω.

Τι διάβολο γυρεύει, έδω του λόγου σου, είπε θυμωμένα ο γέρο - Λόμπς.

Εάν εξακολουθούσε να τον τιμωρή, έτσι ο δυστυχής Ναθαναήλ δεν θα ήταν πλέον εν τη ζωή για να μπορέσει να απαντήσει.

Τι έες έδω, λέγε, σφραγίσ ο Λόμπς, δεν παύει να ηδύσε για την κόρη μου... Διαμαρτυρόμε πάλι ήταν η άρδια και η ενοχλήσι μου όταν η μουσουλμανική φωνή του Πίπιν, τον άπνιξε.

Μάλιστα κυρία Λόμπς, δες για την κόρη σας, γιατί την άπασι κυρία Λόμπς... Τι ένοιωσε, δες όνταριον, τι ένοιωσε για έξηγηση...

Οα τον έπαισε επί τόπου τον δυστυχή Πίπιν εάν εκείνη την ώρα δεν παρουνίσσε έδωτε ο εξαδέλφος με το γέρο άνδριο του παρουνίσσε.

Δεν θα εκπλήγουν ποτέ, το δίκιο αυτό πλάσμα, να σπώνη το δίκιο, του σφάλματος (εάν λέγεται δηλαδή σφάλμα) από που έγω έκανα και θα όμολογούσα άμωσος.

Κύριε, άπασι δαθεί την κόρη σας και ηδύ έδω για να την άνατάσω.

Ο γέρο - Λόμπς άνοιξε τα μάτια του, όχι όμως πιδ τρομακτικά από τον Ναθαναήλ Πίπιν.

Τό έκανε αυτό, έλεε ο γέρος, αφού σου είχα άπαρουνίσσε να έρχεσαι...

Μάλιστα, κυρία... Ο γέρο - Λόμπς θά άρπαιε να τον χτυπήσει εάν δεν έπαισε με κλάμματα στην άγκαλιά του η κόρη του.

Όχι, Μαρία, έλεε ο Ένρι, άφισε τον πατέρα σου να κάνει το θέλημά του. Εάν παρουνίσσε να με χτυπήσει, να με χτυπήσει.

Τού γέρου τα μάτια συνάπταναν το λαμπρό παρασκήνιο δέμας της κόρης του και σαν να μαλακώναν έαφηνικά...

Η μικρή ποτηρή εξαδέλφη παρ' όλο το φόβο της για τον αδελφό της δεν μπορούσε να κρατήσει τα γέλια της στην θέα του δυστυχισμένου Πίπιν. Άρπάχισε το γέρο δέιο της και κάτι του είπε στ' αυτί που τον έκανε να μειδίασει.

22 πέντε λεπτά κατέβηκαν και τα κορίτσια από την κρεβατοκάμαρα κι' όλα φανόντα ευτυχισμένα και περισσότερο άτ' όλα ο γέρο - Λόμπς που ρουφούσε τη πίστα του και μάθαινε και στον Ναθαναήλ Πίπιν τα μυστικά της πίστας. Η στάσι του Ναθαναήλ Πίπιν άρεσε πολύ στο γέρο, γιατί κάθε βράδυ το καλοκαίρι τον προσκαλούσε στον κήπο και ρουφούσαν μαζί ταμπάκο.

Πράγματι δέ ο Ναθαναήλ Πίπιν, έδειξε όλη την άφοσίον του γιατί άργότερα βρέθηκε το όνομά του στο ληξιαρχείον ως άσπυρος του γάμου της Μαριέας Λόμπς με τον εξαδέλφό της.

Την ημέρα τόν γάμου, διηγούνται πως ο Ναθαναήλ Πίπιν συνελήφθη «ότι άσπυρνούσε εις τους δρόμους μεθυσμένος και άσπυρμένος από την άσπυρμένη του κυρίου Λόμπς».

(Μετάφρασις από τα Άγγλικά της Δ. Σ.)

ΤΕΛΟΣ

ΕΧΟΜΕΝ ΤΗΝ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

ΕΣΩΡΟΥΧΩΝ

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Παντρεύεται τον άνδρα που διανύει για να την δει 10.000 χιλιόμε. την εβδομάδα

Μυστηριώδεις γυναικείες οργανώσεις της 'Αφρικής

Η Λαλή Πόνς, η περφημος Γαλλίς ακούει, που έγινε μία από τις μεγαλύτερες αστέρες χορού, πρόκειται να έπι-

Ποι άεροπλάνο για να βρεθεί την Δευτέρα, που έγινε μία από τις μεγαλύτερες αστέρες χορού, πρόκειται να έπι-

Ο έξερευνητής κ. Ρ. Έμπερλ-Έμπερλ σ' ένα από τα τελευταία του σχετικά διβλία μας δίνει λεπτομερή περιγραφή για τις μυστικές τις πιο τρομερές μάσκες: Είναι οι δαιμόνες

σοφές της φύλης, εμφανίζονται ντυμένες με τις πιο φανταστικά κοστούμια και φορώντας τις πιο τρομερές μάσκες: Είναι οι δαιμόνες

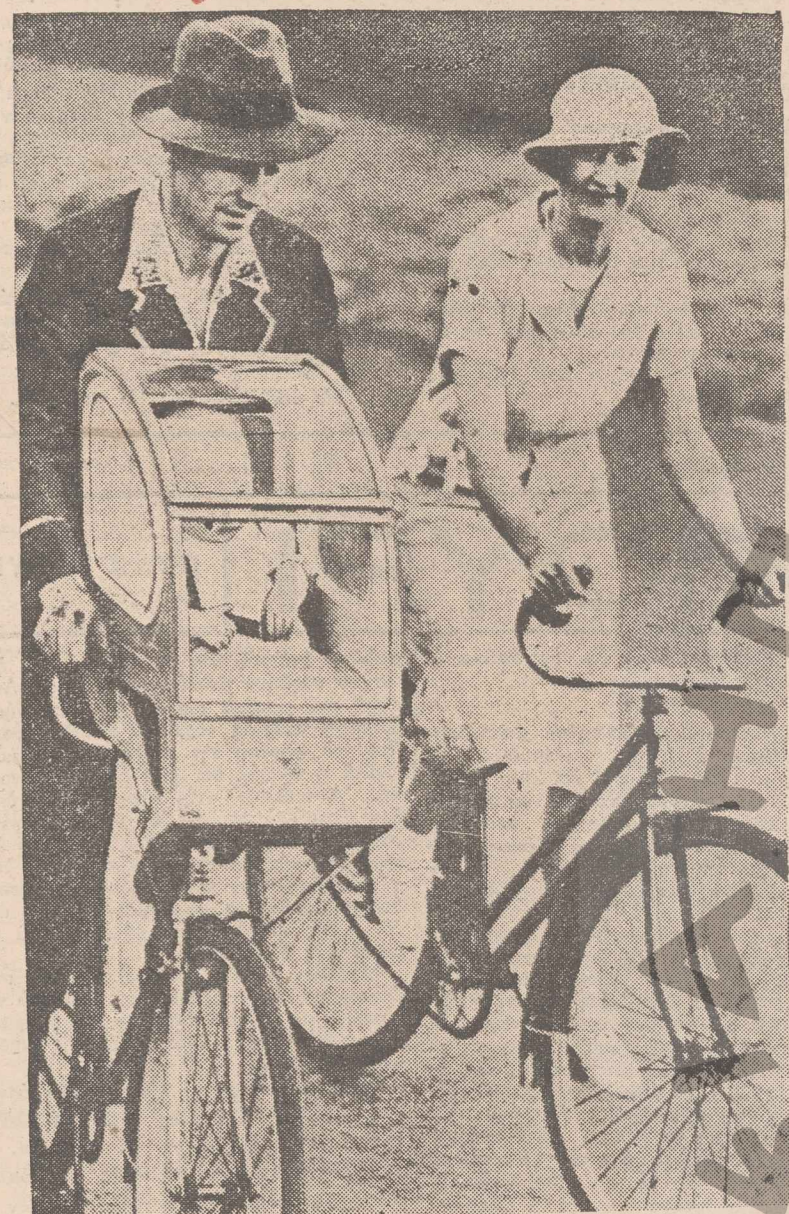

Η Λαλή Πόνς με τον μνηστήρα της

την Νέαν Ύδρη και φθάνει το πρωί εις έβδομάδα, για να πάρη ένα γεύμα με την Χόλλυγουντ, περτά μερικές ώρες με την Λαλή Πόνς και το βράδυ πνίονε τα

μυστικός, διανύει 10.000 χιλιόμετρα καθ' την Νέαν Ύδρη και φθάνει το πρωί εις έβδομάδα, για να πάρη ένα γεύμα με την Χόλλυγουντ, περτά μερικές ώρες με την Λαλή Πόνς και το βράδυ πνίονε τα

Πρακτική εφεύρεσις

Εις τους δρόμους του Λονδίνου ένεφανίσθη το ζεύγος αυτό, το όποιον εύρηκεν άμέσως πολλούς μιμητάς. Εις το έμπροσθεν μέρος του ποδηλάτου του συζύγου ύπα οχει προσκολλημένον ένα υελόφρακτον κορτί, μέσα εις το όποιον τοποθετείται έν πάση άνεσει ο υπέμνησις. Έτσι τα νεαρά άνδρ' γυναικα που δεν διαθέτουν τά μέσα να έχουν παραινάριον, λένον ένα δύσκολον πρόβλημα. Καί ο υπέμνησις παραινεί άερα και ή υαυά άναγκά την έλαιοθεσίαν της.

Οι παραδοξότερες λέσχες του κόσμου

Λέσχη των άγέμων (Αμερικανίδων ήσποτών).	Νά μην παντρεύονται πριν γίνουν... αστέρες του κινηματογράφου ή πριν χάσουν διά παντός κάθε σχετική ελπίδα.
Τών θυμάτων γλυμκελών... καυκάδων (Αμερικανίδων).	Συμμετέχουν όσοι, κατά τόν ένα ή τόν άλλον τρόπον, έπαισαν θέματα τών γυναικείων καυκάδων.
Τών υκασθών (Αμερικανίδων).	Τά μέλη υποχρεούνται... παραινάριον και ν' άρχίσουν να κλαίει εις την θέαν τών άνθέων και τώδω μέλεις αίσθανθούν το έρωμά των.
Τών προαυλιστών της ποιητικής έδξης (Αμερικανίδων).	Νά όμνουν τούς έπαίους τών ποιητών.
Τών ψηλών ανθρώπων (Αμερικανική).	Νά έβρουν κάθε μέσον, διά του οποίου τά καθίσταται άνετος ή ζωή τών ψηλών ανθρώπων. Νά έπιβάλλουν κάποιο σχετικό ύψος στις τέλτες τών καταστημάτων για να μπορούν να περουν οι... προστατευόμενοι τών...
Τών άναετήτων καλών συζύγων (Γάλλων).	Νά εφύσκουν την άδελφήν-μωρήν. (Ο άρθρος τών γάμων, που έγινον μετά την έόρταν αυτής της λέσχης, έινε πολύ μεγάλος).

